

NAUKI ZA SREDNJEŠOLCE

Evangelij za vsak dan **6**

Napisal:
Gary B. Swanson

Prevod:
Zmago Godina

Lektura:
Pavel Repnik

Za založbo:
Marica Žižak

Založila:
Kršćanska adventistična cerkev, Uprava
Njegoševa cesta 15

VSEBINA

1. Poslanstvo	4
2. Obžalovanja vredna noč	11
3. Poganjki in gosenice	19
4. Videz vara	25
5. Končno svoboden	31
6. Duhovno spomladansko čiščenje	38
7. Dnevnik	44
8. Odvisno od tebe	50
9. Priča obrambe	56
10. Maggijina sprememba	62
11. Koncert hvaležnosti	70
12. Kristjani z umazanimi rokami	78
13. Roke proč	86

1

POS LANSTVO

Uvod Ali si že kdaj pomislil na strašno možnost, da bi te kdo poskušal umoriti? Veliko ljudem se zdi zamisel o zveličanju nepomembna. Drži, da se rodimo in tudi umremo. Nekateri umrejo mladi, drugi starejši. To vemo vsi. Zdi se, da gre za naključje. Najprej moraš vedeti, kdo je morilec. To ti bo pomagalo verovati, da je treba Božji načrt, da bi te rešil pred morilcem, vzeti zares. In da tudi v resnici deluje.

Morda tega še ne veš, vendar je Jezus v Svetem pismu spregovoril o tebi. »Ko pa je povzdignil oči, je dejal: 'Oče, čas je. Razodeni svojega Sina, da bo tvoj Sin v zameno pokazal tvojo slavo.

Postavil si ga nad vse človeštvo, da bi lahko vsem, ki so pod njegovo oblastjo, podaril resnično večno življenje. Resnično in večno življenje je pa to: Spoznati tebe, edinega in resničnega Boga, in Jezusa Kristusa, ki si ga poslal. Poveljčal sem te na zemlji, ko sem do zadnje podrobnosti izpolnil vse, kar si mi naročil narediti. In sedaj, Oče, me poveljčaj s svojo slavo, ki sem jo imel v tvoji navzočnosti, preden si ustvaril svet.

Oče, želim, da so tisti, ki si mi jih dal, z menoj, kjer sem jaz.

Moškim in ženskam, ki si mi jih dal, sem do potankosti opisal tvoj značaj. Ti ljudje so bili najprej tvoji, potem pa si jih izročil meni, in sedaj delajo, kar si naročil.

Sedaj jasno vedo, da je vse, kar si mi dal, naravnost od tebe. Sporočilo, ki si mi ga dal, sem jim izročil, oni

KLJUČNO BESEDILO

! »In v nikomer drugem ni zveličanja; zakaj ni ga tudi pod
● nebom ljudem danega drugega imena, po katerem bi se mi mogli zveličati.« (Dej 4,12)

pa so ga sprejeli in se prepričali, da prihajam od tebe. Verujejo, da si me ti poslal. Molim zanje. Ne molim za svet, ki zavrača Boga, marveč za te, ki si mi jih dal. Po pravici pripadajo tebi: Vse moje je tvoje in vse tvoje je moje.

Moje življenje se vidi v njih. Mene kmalu ne bo več videti na svetu. Oni pa bodo še naprej na njem, ko se bom jaz že vrnil k tebi.

Sveti Oče, varuj jih v tem življenju, ki si jim ga dal kot dar po meni, da bodo eno v srcu in umu, kakor sva midva eno po srcu in umu. Ko sem bil jaz z njimi, sem jih varoval sam. V iskanju življenja, ki si ga dal po meni, sem postavil celo nočno stražo in niti eden ni zašel, razen upornika, ki se je nagnil k pogubi (izjema, ki potrjuje pravilo Svetega pisma).

Sedaj se vračam k tebi. Vse to govorim, da sliši ves svet, da bi moje ljudstvo izkusilo mojo radost, ki se dopolnjuje v njih. Dal sem jim tvojo besedo. Brezbožni svet jih sovraži zaradi nje, ker ne stopajo po poteh sveta, kakor tega niti sam nisem počel. Ne prosim, da jih vzameš s sveta, marveč da jih zaščitiš pred hudobnim. Svet jih ne omejuje več, kakor tudi mene ni. Posveti jih v resnici, tvoja beseda je posvečujoča resnica. Kakor si ti dal meni poslanstvo na svetu, ga dajem jaz njim. Sam se posvečujem zanje, da bodo oni posvečeni z resnico v svojem poslanstvu.

Ne molim pa samo zanje, marveč tudi za tiste, ki verujejo vame zaradi njih in njihovega pričevanja zame.

Cilj vsega tega je, da bi postali enodušni, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi. Da bi bili tudi oni enega srca in uma z nama. Da bi svet lahko veroval, da si me dejansko ti poslal. Isto slavo, ki si mi jo ti dal, dajem jaz njim. Da bodo združeni in povezani kakor sva midva – jaz v njih in ti v meni. Potem bodo dozoreli v tej edinosti. Daj brezbožnemu svetu dokaz, da si me poslal in da jih ljubiš enako, kakor ljubiš mene.

Oče, želim, da so tisti, ki si mi jih dal, z menoj, kjer sem jaz, da bi videli mojo slavo, blišč, ki si mi ga namenil. Ljubil si me, še preden je bil svet. Pravični Oče, svet te nikoli ni spoznal, jaz pa sem te in ti učenci vedo, da si me ti poslal na to nalogo. Zelo sem te razodel tem učencem – povedal sem jim, kdo si in kaj počneš – še vedno jim to oznanjam, da bi bila tvoja ljubezen do mene tudi v njih natanko tako, kakor sem jaz v njih. ‹

Sporočilo Jn 17, kakor ga je priredil Eugene H. Peterson

RAZMISLI

- ❓ Ali obstaja kakšen razlog, da bi moral biti v skrbeh za svoje zveličanje?

ODKRIJ

Sobota

Težko si je predstavljati, kakšno bi bilo tvoje življenje v popolnem kraju. Vendar poskusimo.

Si običajen angel v nebesih. Ne spomniš se, kdaj se je začelo tvoje življenje. Veš pa, da si že od nekdaj srečen. Živiš v prečudoviti hiši s čudovitim razgledom in zlatimi cestami. Vsak dan si zadovoljen in izpolnjen.

Rad poletiš na goro in častiš Boga. On vedno izreče prave spodbudne besede. Rad tudi delaš zanj. To je popolna služba.

Nekega dne ti tvoj najboljši prijatelj Ariel pove, da je Lucifer, ki je vodja angelov, kateremu vsi poročajo, zahteval, da bi bil enak Bogu. Tega ne razumeš. Vse je popolno. Vedno je bilo tako. Zakaj bi si kdo želel več?

Začutiš nenavaden morilski občutek. Vse do zdaj nisi poznal strahu. Saj niti ne veš, kako bi ta občutek poimenoval, in želiš si, da bi takoj izginil.

Na poti proti zlatemu Božjemu mestu dva druga angela povprašaj, ali sta slišala kaj več. »Luciferju ni všeč, da sedi ob strani, ko Jezus ustvarja nove svetove,« je rekel eden. »Angelom govori, da je Bog nepošten.«

Ustaviš se, druga dva pa letita dalje. Še nikoli prej nisi bil zmeden.

Vedno si vedel, da je Bog pravičen. Zakaj bi Lucifer sploh začel dvomiti o Bogu?

Sedaj še ne veš, kaj je smrt. Še nikoli prej nisi občutil bolečine, žalosti, potrnosti, izgube ali strahu. Še nikoli nisi videl, da bi se kdo poškodoval ali umrl. Še nikoli nisi slišal v jezi izgovorjene besede, grobosti, posmeha ali obsodbe. Pa vendar se tretjina angelov strinja z Luciferjem, da Bog ni pravičen. Preberi Raz 12,4. Kaj misliš, zakaj bi se angel uprl Bogu?

Ezk 28,2

Ezk 28,17

Iz 14,14

Raz 12,4

Raz 12,7-9

Nedelja

Sveto pismo ne poroča o Luciferju samo na enem kraju. Besedila so razkrojljena in nekje ga imenujejo Hudič, kača ali zmaj. Druga se pojavijo v prerokovanjih o starodavnih kraljih.

Oglej si naslednja besedila, da boš dobil celotno sliko. Pod vsako besedilo s svojimi besedami zapiši, kaj se mu je zgodilo.

Ezk 28,12.15

1 Mz 3,4.5

Ponedeljek

Čemu je Eva nasedla? Ali je bila samo neumna? Nezadovoljna? Podobna je komu, ki odrašča ob veliko ljubezni, denarja in priložnosti, pa

potem vse zapravi s prevelikim odmerkom mamila. Kaj je bil vzrok samouničenja?

»Kača je pa bila prekanjena bolj kakor katerasibodi poljskih živali, ki jih je naredil Gospod Bog.« (1 Mz 3,1) Spomni se, da je bil Lucifer včasih glavni angel. In žena se je približala kači.

Tedaj jo je kača vprašala: »Ali res? Od nobenega sadeža v vrtu? Bog pravi, da ničesar ne smeta jesti?«

»Seveda smeva jesti,« je rekla žena. »Samo sadežev z drevesa, ki raste v sredini vrta, ne smeva jesti.« Torej je v edenskem vrtu vladalo eno samo pravilo: »Ne jejta od njega, tudi se ga ne dotaknita, da ne umreta.«

»To je laž!« je zasikala kača. »Ne bosta umrla. Bog namreč ve, da tisti dan, ko bosta jedla od njega, se vama odpro oči, in bosta kakor Bog ter bosta spoznala dobro in hudo.«

Žena je bila prepričana. Kako ljubek in svež je bil sadež na videz. In naredil jo bo modro. »Vzela je torej od njegovega sadu ter jedla; in dala je tudi svojemu možu, ki je bil z njo, in jedel je.« (1 Mz 3,3-6)

Verjela je laži. In tudi delovala je v skladnosti z njo. Niti za trenutek ni pomislila, da ji je Bog dal življenje in vse, kar si je lahko poželega. Začela je dvomiti o njem in namesto njemu verjela lažnivcu.

Kača je imela prav glede ene stvari. Če dvomiš o Bogu, boš znal razlikovati med dobrim in slabim. Lagala pa je o nečem drugem. Če znaš razlikovati, veš tudi to, da boš umrl. Hudič te bo ubil.

Pridigar za mladino je nekoč pisno izrazil svojo željo, da nikoli ne želi slišati besede greh. Pa ne, da kaj takšnega ne bi obstajalo, je dejal. Greh vsekakor obstaja. Vendar mu ni všeč, kaj so ljudje storili s to besedo.

Kaj ti pomeni beseda greh? Spodaj napiši kratko razlago.

Težava s to besedo je, da je ne uporabljamo v običajnem pogovoru. To je samo težka stara nabožna beseda kakor sta recimo besedi posvečenje in hermenevtika. Zato je ne jemljemo resno. Ne povezujemo je z vsem, kar počnemo vsak dan.

Greh pa je zločin. To je vse. To je beseda, ki označuje prestopanje Božjih zapovedi, kakor hudodelstvo pomeni prestopanje človeških zakonov. »Vsak, kdor dela greh, dela tudi protizakonje; in greh je protizakonje.« (1 Jn 3,4)

Posledice hudodelstva niso vedno enake kakor posledice greha. Najbrž si že slišal za primer, kadar kateri hudodelec ali ropar ostane nekaznovan. V Rim 6,23 pa piše, kar se je Eva odločila prezreti: »Plačilo za greh (upor proti Božjemu zakonu) je smrt.«

Seveda je Bog imel načrt. Če bi se nekega dne v nebesih zgodil takšen upor, bo uporabil načrt A. Načrta B ne bo. Delovati bo moral pravi načrt.

Bog je v 1 Mz 3, kjer najdemo prvo prerokovanje v Svetem pismu, pojasnil, kaj se bo zgodilo. Rekel je kači: »Ker si storila to, prekleta bodi pred vsemi živalmi in pred vsemi poljskimi zvermi; po svojem trebuhu hodi in prah jej vse dni svojega življenja. In sovrašтво postavim med tebe in ženo, in med tvoje seme in njeno seme: to ti stare glavo, ti pa mu stareš peto.« (1 Mz 3,14.15)

Poglejmo, kdo je kdo v tem prerokovanju:

- ◆ »si« (Hudič)
- ◆ »žena« (Eva)
- ◆ »tvoje seme« (hudobni angeli)
- ◆ »njeno seme« (ljudje)
- ◆ »to« (Jezus, ki je bil kot človek Evin potomec)
- ◆ »ti stare glavo« (ta besedna zveza pomeni, da bo Jezus zadal Hudiču smrtni udarec ter s tem povzročil njegovo večno smrt)
- ◆ »ti pa mu stareš peto« (ta besedna zveza pa pomeni, da bo Hudič zadal Jezusu udarec, zaradi katerega bo umrl telesne smrti, vendar ne bo povzročil njegove večne smrti)

V tem besedilu sta Adam in Eva spoznala, da bosta zagotovo umrla telesne smrti. »Prah si in v prah se povrneš.« (1 Mz 3,19) V njunem življenju je že začelo poganjati trnje in osat

»Tedaj vzame Pilat Jezusa in ga da bičati. In vojaki spleto krono iz trnja in mu jo denejo na glavo, in mu oblečejo škrlaten plašč; in pristopajo k njemu in govore: 'Zdrav, kralj Judov!' in ga bijejo po licu.« (Jn 19,1-3)

»Reče Judom: 'Glej, vaš kralj!' Oni pa zavpijejo: 'Proč z njim, proč, križaj ga.' Reče jim Pilat: 'Vašega kralja bom križal?' Višji duhovniki odgovore: 'Nimamo kralja, samo cesarja.' Tedaj jim ga izroči, naj ga križajo.

Vzemo torej Jezusa in ga odpeljejo. In nesoč sam svoj križ, gre ven na mesto, imenovano Mrtvaška glava, po hebrejsko Golgota. Tu ga razpno na križ in z njim druga dva, na vsaki strani enega, v sredi pa Jezusa. Napiše pa Pilat tudi napis in ga dene na križ; bilo je pa pisano: JEZUS NAZAREČAN, KRALJ JUDOV.« (Jn 19,14-19)

Jezus je vedel, da se je sedaj vse izpolnilo.

»Potem reče Jezus, vedoč, da je že vse dopolnjeno, da se izpolni pismo: 'Žejen sem.' Stala je tam posoda, polna octa; oni torej nataknejo na izop gobo, namočeno z octom, ter mu jo podajo k ustom. Ko pa Jezus ocet okusi, reče: 'Dopolnjeno je!' in nakloni glavo in izroči duha.« (Jn 19,28-30)

»Potem pa zaprosi Pilata Jožef iz Arimateje, ki je bil Jezusov učenec, toda skrivaj iz strahu pred Judi, da bi snel Jezusovo truplo; in Pilat dovoli. Pride torej in sname njegovo truplo. Pride pa tudi Nikodem, ki je bil prvič prišel k Jezusu ponoči, in prinese

zmesi mire in aloe kakih sto liber. Vzameta torej Jezusovo truplo in ga zavijeta v prte z dišavami vred, kakor imajo Judje navado pokopavati. Bil pa je vrt v kraju, kjer je bil križan, in na vrtu nov grob, v katerega še nikoli nihče ni bil položen. Tu torej, zavoljo judovskega dneva pripravljanja, ker je bil grob blizu, položita Jezusa.« (Jn 19,38-42)

Petek

Jezus, ki je Bog, je vzel nase človeško podobo in je moral umreti telesne smrti, da bi zakonito premagal Hudiča. Enako kakor je moralo umreti jagnje namesto Izraelcev, ker so bili nanj naloženi njihovi grehi, tako je Jezus nase naložil vsak greh in vsak zločin vsake osebe, ki je kdaj živila, ter umrl namesto njih.

Da bi Jezus zakonito zmagal, je moral biti ob smrti brezgrešen. Za-

kaj? Ker ni mogoče, da bi bil daritev in hkrati omadeževan s Hudičevim uporom zoper Boga in njegove zakone. Dokler ni prenehal dihati, je moral biti popoln.

Kaj imamo v mislih, kadar rečemo, da je bil Jezus brezgrešen? Jezus si niti za delček sekunde ni dovolil verjeti laži, kateri je verjela Eva. Niti za sekundo ni nikoli podvomil o ljubezni Boga Očeta do njega, tudi ko so ga mučili.

Ko je torej Jezus umrl, je izpolnil potrebo po daritvi. Prevezel je kazen za naše zločine, čeprav ni bil kriv nobenega. Bog je potem spet lahko vdihnil telesno življenje v Jezusovo telo. Bog je zmagal.

Jezusovo vstajenje je prekinilo moč smrti nad ljudmi. Plačilo za upor proti Bogu je smrt, »Božji dar pa je večno življenje v Jezusu Kristusu, našem Gospodu«. (Rim 6,23)

Dar ni dar dotlej, dokler ga prejemnik ne sprejme. Naredi si večno uslugo. Že danes sprejmi Božji dar.

DELUJ

Na list papirja zapiši vse Božje lastnosti, ki se jih spomniš. Potem zapiši še vse Hudičeve lastnosti. Katerega bi izbral, kadar veš, da se moraš izpostaviti na milost in nemilost enega ali drugega?

2 OBŽALOVANJA VREDNA NOČ

Uvod Kaj je milost? Ali si že kdaj razmišljal o njej? Ali je to izraz, ki so ga uporabljali za vojvode in vojvodinje (Pozdravljeni, vaša milost)? Ta teden bomo skupaj odkrivali pravi pomen milosti in spoznali, zakaj smo samo po njej lahko rešeni greha. Ogleдали si bomo tudi razliko med zapovedmi in milostjo ter videli, da milost in vera gresta z roko v roki. Božja milost je kakor izpustitev jetnika. Razmisli o uvodni zgodbi.

Zakaj sem to storil? Zakaj? V glavi J. T. so se kakor pokvarjena plošča kar naprej odvijali dogodki tistega večera. Vsakič, ko je zaprl oči, je zagledal vedno isti prizor – tolpa, trgovina, strel, sirene. Ta večer je bil obletnica tiste strašne noči pred štirimi leti, ki se je tragično končala in je J. T. pristal v zaporu. Zavzdihnil je, odprl oči in usmeril pogled v siv strop celice.

Kako si je želel, da bi lahko izbrisal večino svojega življenja in začel znova.

J. T. je bil vzdevek, ki mu ga je dala tolpa. Začetnice so pomenile James Theodore Harrison. Kako si je J. T. želel, da bi lahko znova bil samo James ali Jim, da bi morda dokončal šolo in načrtoval poklic v inženirstvu. Kako si je želel, da bi lahko izbrisal večino svojega življenja in začel znova. Toda bilo je prepozno – tako je vsaj mislil.

Sedaj, ko je imel dvaindvajset let, se je znova spomnil dogodkov. Začelo se je v zadnjem letniku srednje šole, ko je vse več časa preživel s Smittyjem. Smitty ali Henry Smith, kakor so ga uradno poznali, je bil eden največjih frajerjev na šoli. Kar pa je na J. T.

KLJUČNO BESEDILO

! »Kajti iz milosti ste rešeni po veri, in to ni iz vas, Božji dar je to; ● ne iz del, da se nihče ne hvali.« (Ef 2,8.9)

resnično naredilo vtis, je bilo dejstvo, da je bil Smitty član tolpe – pa saj ni bil vodja ali kaj podobnega.

Jamesova omarica je bila poleg Smittyjeve in kako je bil polaskan, ko je Smitty z njim pričel pogovor. »V soboto zvečer se bomo dobili z nekaterimi prijatelji. Ali bi šel zraven?«

»Seveda,« je James Theodore hrepeneče sprejel.

»Le zakaj sem šel? Kje sem imel glavo?« je J. T. glasno rekel. Oči je imel še vedno uprte v strop. Prav tisti večer se je spremenilo njegovo življenje. Okoli 22.00 je stopil v Larryjev avto. V njem je bilo še več drugih fantov in podali so se v mesto.

»Kam gremo?«

»Boš videl,« je rekel Smitty. »To načrtujemo že mesece.« J. T. je prevzel neprijeten občutek. Vedel je, da se bo nekaj zgodilo, ni pa vedel, kaj.

Avto je tiho ustavil pred trgovino. J. T. je videl mlado dekle za pultom. Par je zapustil trgovino in Larry je dejal: »Zdaj.« Pet jih je skočilo iz avta skupaj s Theodorjem in Smittyjem. Larry je ostal za volanom in pustil prižgan motor.

»Pojdi za menoj,« je Smitty rekel Theodorju. Šla sta za blagajno. Trije drugi fantje so bili pred njo.

»Kaj se dogaja?« je vprašal J. T.

»Počni, kar počnem jaz,« je zašepetal Smitty.

Potem se je zgodilo. J. T. se ne spominja, ali je kdo rekel »zdaj« ali »gremo« ali ukazal kaj drugega, vendar se je znašel za blagajno skupaj s Smittyjem in držal blagajničarko, medtem ko so drugi trije ropali. Ko

so fantje dobili denar, je Smitty zavpil: »Pojdimo!« Štirje so se odpravili proti vratom. Preden pa so prišli do avta, so zaslišali. Strel. Krik. Potem so videli Ala teči iz trgovine s pištolo v roki.

»Ustrelil jo je! Zakaj jo je moral ustreliti?« je ves iz sebe vprašal J. T., ko je Al skočil v avto.

»Molči in se skloni,« je rekel Al odločno. Vsi so se sklonili. J. T. ni mogel verjeti, da se vse to dogaja. In potem je bilo vsega konec. Ko so ustavili pred Larryjevo hišo, so videli utripajoče luči. Ujeli so jih. J. T. je vedel, da je kriv – prav kakor drugi.

»Zaslužim si, da sem tukaj,« je pomislil. »Saj sem skorajda sam držal pištolo. O, Bog, prosim, odpusti mi.«

Zaslišal je žvenket. Zvok kovinskih vrat je prekinil tok Theodorjevih misli.

»Poklicali so te pred komisijo.«

»Kakšno komisijo?«

»Pojdi za menoj.«

Le kaj bi to bilo? Ali me bodo usmrtili? Zavedal se je, da njegov prestopak kaznujejo s smrtjo. Pomislil je, da je konec vseh njegovih prošenj in da bo sedaj slišal resno oznanilo: Smrt! Theodorjevo srce je razbijalo vse hitreje.

»Nekaj ti moramo povedati, James Theodor Harrison,« je začel nadzornik. J. T. je tresoč se stal pred komisijo. Ko je nadzornik nekaj prebral v zakoniku, je nadaljeval. »Guverner je sklenil, da te oprusti. Svoboden si.«

RAZMISLI

• Kakšna je povezava med zakonom in milostjo?

J. T. je najprej pomislil, da si tega ne zasluži. »Ali so prepričani, da imajo pred seboj pravo osebo? Saj sem kriv.« Potem pa je počasi pogledal proti stropu in s solzami v očeh rekel: »Hvala ti, Jezus.«

ODKRIJ

Sobota

Besedo milost velikokrat najdemo v Svetem pismu – okoli 150-krat jo najdemo v Novi zavezi. Naslednja besedila vsebujejo besedo milost ali pa njeno izpeljanko. Da bi bolje razumel, kako jo uporablja Sveto pismo, dopolni naslednja besedila z uporabo naslednjih besed: milost, hvala.

»Noe je našel _____ v Gospodovih očeh.« (1 Mz 6,8)

»In vsi mu pričajo in se čudijo besedam _____, ki so prihajale iz njegovih ust.« (Lk 4,22)

»Vaša beseda bodi vedno v _____, s soljo zabeljena.« (Kol 4,6)

»Ali _____ Bogu, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu.« (1 Kor 15,57)

»Kakor ste v vsem bogati: v veri in besedi in opominjanju in vsaki marljivi-

vosti in svoji ljubezni do nas, bogati bodite tudi v tej _____.« (2 Kor 8,7)

Slovar slovenskega knjižnega jezika besedo milost opisuje takole: »Dobrohoden, prizanesljiv odnos, zlasti visoke, vplivne osebe do podrejene; kar je izraz tega odnosa; usmiljenje, sočutje; naslov za fevdalnega gospoda; nadnaravni dar, ki je dan človeku za dosego zveličanja.« Čeprav ima milost veliko razlag, se bo nauk tega tedna osredotočil samo na eno – Božjo obilno in nezasluženo naklonjenost, ki omogoča zveličanje po Jezusu Kristusu.

»Kajti iz milosti ste rešeni po veri, in to ni iz vas, Božji dar je to; ne iz del, da se nihče ne hvali.« (Ef 2,8.9)

Nedelja

Preberi Rim 3,22.24. Milost je beseda dejanja. Ni samo naklonjenost, ki jo pokaže Bog. Milost je to, kar Bog naredi zate, kadar mu priznaš svoje grehe in prosiš za odpuščanje. Milost opravičuje ali obnavlja tvoj odnos z Bogom.

Naslednja besedila opisujejo nekaj lastnosti milosti. Poleg vsakega besedila napiši besedo ali besedno zvezo, ki pove nekaj o milosti, ki je opisana v besedilu.

Besedilo

Opis

Jn 1,14 _____

Rim 5,21 _____

Rim 12,3.6 _____

2 Kor 12,9 _____

Tit 2,11.12 _____

Heb 13,9 _____

Ponedeljek

Ker je apostol Pavel v Rim 6,14 dejal, da nismo več pod postavo, temveč pod milostjo, nekateri verujejo, da nam ni treba več biti poslušen Božjemu zakonu. Če pa bi brali dalje, bi videli, da apostol Pavel dodaja: »Kaj torej? Ali bomo grešili, ker nismo pod postavo, marveč pod milostjo? Nikakor ne!« (Rim 6,15)

Ko apostol Pavel pravi, da nismo »pod postavo«, »želi povedati, da postava kristjanom ne pomeni zveličanja, marveč jim to omogoča milost. Postava ne more rešiti grešnika. ... Postava ne more odpustiti greha ali dati moči, da bi ga premagali. Ko je človek 'pod postavo', greh še naprej vlada nad njim, čeprav se ga človek trudi premagati. ... To se dogaja zato, ker sama postava ne more rešiti pred močjo greha. Pod milostjo pa boj z grehom ni več brezupno početje, temveč gotova zmaga.« /BC VI, str. 541/

Kadar si človek zasluži smrt, pa mu je odpuščeno, je to milost. Kadar v nekaterih krajih po svetu uradnik komu prizanese s smrtno kaznijo, čez njegov dosje napišejo »rešen po milosti«.

Čeprav mu je odpuščeno, mu to ne dovoljuje znova prestopati zakona.

Ljudje, ki jim je bilo odpuščeno, imajo dvojno odgovornost, da so poslušni postavi: prvič, ker so spet del družbe, in drugič, ker jim uradniki zaupajo. Takšni bi si morali želeti dokazati, da so vredni milosti, ki so je bili deležni. Zakon in milost gresta z roko v roki. Ker je zakon nespremenljiv, je milost postala nujno potrebna. Če ni zakona, pa milost ni več potrebna.

Kaj misliš, kateri je glavni vzrok, da so ljudje tako zmedeni glede zakona in milosti?

- a) Sveto pismo o tej temi ni jasno.
- b) Ker iščejo luknjo ali izhod, da jim ne bi bilo treba izpolnjevati Božjih zapovedi.
- c) Zmedejo jih različne razlage milosti.
- č) Naučeni so bili in sedaj verujejo, da po Jezusovi smrti deset zapovedi več ne veljajo.
- d) Želijo si sami utreti pot v nebesa.

Mnogi ljudje danes v družbi vidijo Božje zapovedi kot nekaj, kar jih omejuje oziroma kot nekaj, česar ni mogoče izpolnjevati. Želijo verjeti, da jih milost osvobaja dolžnosti, da jih izpolnjujejo. Vendar je prav nasprotno. Milost zahteva vdanost.

Torek

Ta teden smo že videli, da je milost beseda dejanja. Za nas nekaj na-

redi – ima preobražujočo moč. Drugače bi to lahko povedali tako, da nas milost spreobrne.

Kako bi s svojimi besedami povedal, kaj pomeni biti spreobrnjen?

Spreobrnitev bi lahko opisali kot odvrnitev od Satana k Bogu. Pomeni enako kakor obrniti hrbet sovražniku in se obrniti k najljubšemu prijatelju.

Zakaj meniš, da je za spreobrnjenje potrebna milost?

Spreobrnitev vsebuje dve glavni dejanji: prvič, pravo obžalovanje greha, vendar ne zaradi posledic, marveč ker greh nasprotuje Božji volji; drugič, odvrnitev od greha k Bogu. Nihče se ne more sam spreobrniti. To je dar milosti.

Kako bi odgovoril, če bi te kdo vprašal, ali si spreobrnjen? Na termometru označi, kje si trenutno v poteku spreobrnitve.

Duhovno zrel
 Utrjevanje odnosa z Bogom
 Vidim novi smisel življenja
 Zboljšujem odnos z drugimi
 Rastem v resnici
 Predan cerkvenim naukom
 Delam dobro
 Živim zgledno
 Iščem Boga
 Brezbrižen. Komu mar?

Spreobrnjenje je preobrat v zunanjem življenju, ki se vidi v notranji spremembi srca, volje in čustev«. /Herman Hoeksema, *The Wonder of Grace*, str. 77/

Sreda

Kako lahko pokažeš, da si sprejel ali da ceniš Božjo milost? Zapornik,

ki je obsojen na smrt in mu je bilo odpuščeno, pokaže, da je sprejel milost in da jo ceni, tako da od takrat dalje živi po zakonih. Kaj moraš ti spremeniti v svojem življenju? Razmisli o različnih področjih in na črte v okvirju napiši, kaj lahko prenehaš ali pričneš delati na posameznem področju, da bi prikazal novo življenje, novo razmišljanje kot kristjan, ki je rešen po milosti.

Za vrstico »doma« lahko denimo pod »neham« napišeš »preživljati veliko časa pred televizorjem«, pod »pričnem« pa »nekaj časa na dan brati Božjo besedo.

Ne pozabi, da »kristjan ne pričakuje zveličanja na podlagi svojih dobrih del poslušnosti. Kristjan priznava, da je prestopnik božanske postave in da s svojo močjo ne more izpolniti njenih zahtev in da si zato po pravici zasluži biti obsojen. Iz tega razloga se po veri v Kristusa izroči milosti in Božjemu usmiljenju.« /BC VI, str. 541/

	Neham	Pričnem
Doma	_____	_____
V šoli	_____	_____
Do staršev	_____	_____
Do cerkve	_____	_____
S prijatelji	_____	_____

Četrtek

Milost in vera spadata skupaj. Pogosto se na vero gleda kot na našo vlogo v Božji preskrbi zveličanja. Razumi, da vera ni sredstvo zveličanja, marveč preprosto prenosnik. Po njej sprejemamo dar zveličanja. Vera vsebuje nekaj prvin:

1. **Ljubezen**
2. **Zaupanje**
3. **Poslušnost**

Spomni se ljudi ali stvari, katerim danes zaupaš – starši, prijatelji, učitelji, elektrika, telefon, avto, vozniki itn.

Izberi si eno od tega ali pa kaj drugega na tem svetu, v kar zaupaš. Zapiši tri razloge, zakaj zaupaš tem ljudem oziroma stvarim.

1. _____

2. _____

3. _____

Kako ti lahko vera v tega človeka ali v to stvar pomaga bolj razumeti, kako lahko veruješ v Boga?

Prava vera v Boga obrodi sadove, in sicer

- ☉ spremeni značaj
 - ☉ vedno deluje po ljubezni
 - ☉ uničuje sebičnost in izgovore
 - ☉ ustvarja željo po reševanju drugih
- »Zveličavna vera ni naključna, ni samo privolitev razuma, marveč je verovanje, ki ima korenine v srcu, ki je sprejelo Jezusa za osebnega zveličarja in je prepričano, da On lahko reši popolnoma vse, ki po njem prihajajo k Bogu.« /Selected Messages I, str. 391/

Petek

V Ef 2,8 najdemo sporočilo o milosti. Ta teden smo videli, da smo lahko zveličani samo po milosti. Biti rešen po milosti pa ne pomeni, da smemo grešiti. Proučevali smo namreč, da Jezusu ne bi bilo treba umreti, če bi milost odstranila zakon. Milost je prav tako beseda dejanja. Ima preobrazujočo moč. Ko v naše življenje stopi Kristus, po milosti vidimo v njem spremembe. Tedaj:

- ☉ priznavamo, da je naše življenje popolnoma odvisno od Boga;
- ☉ si želimo izvrševati njegovo voljo;
- ☉ živimo življenje radosti celo v stiskah;
- ☉ ima naše življenje smisel;
- ☉ si želimo o Jezusu pripovedovati drugim.

Ali si sprejel Božjo milost? Oglej si zgornji seznam in označi tisto, kar doživljaš v sedanjem času. Med raz-

mišljanjem o svojem življenju imej vedno v mislih, da je izpolnjevanje postave sad tega, da znotraj srca živi

Jezus. On namreč ne more bivati v človekovem srcu, ne da bi bila njegova navzočnost vidna.

DELUJ

Ko poslušáš posnetek znane hvalnice »O, nepričakovani dar«, pozorno spremljaj besedilo:

O, nepričakovani dar, da Sin me je otel.

*Bil sem izgubljen, zdaj najden sem,
in slep sem ozdravel.*

*Srce mi vztrepetalo je, ko njega sem spoznal,
ki meni siromaku je rešilno bilko dal.*

Kaj ob teh besedah misliš o Bogu?

3

POGANJKI IN GOSENICE

Uvod Kaj odseva tvoje vsakdanje življenje? Ali to, kar se pričakuje od kristjana? Ali drugi v tebi vidijo Jezusa? Ni vedno preprosto videti, kako se vsi vidiki tvojega življenja stikajo in te delajo popolnega kristjana. Tri življenjska področja (duševno, telesno in duhovno) v eni čudoviti osebi – v tebi. V življenju gre za to, da dosežemo krščansko celovitost in edinstvo z Bogom, ne glede na to, kaj počnemo.

Droben zelen poganjek je opazoval svet in vpil: »Daaaaa! Poglej me! Sem krasna jablana! Prišel sem. Uspelo mi je. Nihče me ne more več imenovati drobno jabolčno seme. Ne, sedaj sem jablana.«

Takrat je prilezla drobna gosenica. Ustavila se je, pogledala je in prisluhnila zelenemu poganjku.

»Opla, nisi več nagubana stara gosenica,« je dejalo drevo.

»Ti pa že nisi jablana,« je dejala. »Si samo droben zelen poganjek. Nimaš listja in ne vidim nobenih jabolok. Navsezadnje bi bil dobro kosilo zame.«

»Ampak jaz sem jablana. Poglej, imam korenine. Imam možnosti. Imam...« poganjek se je ustavil. Gosenica je imela prav. Ni bilo videti vej, ni bilo listja, ni bilo jabolok.

»No, pa kaj?« je užaljeno rekel poganjek. »Ti pa si samo stara nagubana gosenica.«

Takšno je bilo prvo srečanje poganjka in gosenice.

To pa še ni konec zgodbe. Pomlad se je prevesila v poletje, poganjek in gosenica pa sta sklenila nekaj

podobnega prijateljstvu. Gosenica se je strinjala, da poganjka ne bo pojedla – vsaj dokler se ne izkaže, da je resnično jablana.

V mesecih, ki so minevali, je poganjek rasel vse višje in višje. Vsak dan je bil močnejši. Tudi nekaj prečudovitih stvari se je začelo dogajati. Kmalu so se pojavile drobne veje in listje. Gosenica se je morala strinjati, da bo poganjek resnično postal jablana.

Potem pa je gosenica izginila. Močno drevesce se je spraševalo, kaj se je zgodilo z njegovim prijateljem. Nekega dne pa je priletel prelep metulj in počival na eni od vej. To je bila tista gosenica, le da je prišlo do preobrazbe.

»Opla, nič več nisi stara nagubana gosenica,« je dejalo drevesce. »Kaj se je zgodilo?«

Metulj je povedal vso zgodbo. Gosenica je že mislila, da do spremembe nikoli ne bo prišlo, zato se je vdala. Toda nazadnje se je le vse postavilo na svoj prostor in sedaj je tukaj – metulj. Resnično pa je bilo osupljivo, kako naenkrat se je to zgodilo. Do spremembe je prišlo kar tako. Kar naenkrat je žvečila svilnico, preživljala čas z drugimi gosenicami in počela, kar pač počenjajo gosenice.

Zdi se, da je do spremembe prišlo čez noč.

Drevesce je bilo osuplo. Če je nagubana gosenica lahko postala prečudovit metulj, potem morda še obstaja možnost, da samo postane mogočna jablana.

KLJUČNO BESEDILO

- ! »To sem vam povedal, da moja radost ostane v vas in da se vaša
- radost dopolni.« (Jn 5,11)

Sedem let je trajalo, da je drevesce končno videlo sad svoje rasti. In potem se je neko pomlad zgodilo: najprej je pognalo drobne cvetove in potem poleti – jabolka. Končno je videlo sad svoje rasti. Sedaj je bilo popolno. Pa saj je vedelo, da je bilo od vedno jablana.

Nekateri postanejo kristjani kar čez noč kakor metulj. Za druge pa je potek bolj podoben dozorevanju jablane. Drevo je popolno na vsaki stopnji razvoja, samo da potrebuje veliko let, da obrodi sadove. Da bi postal popoln kristjan, je potreben čas. To pomeni vse, kar ti je dal Bog, združiti v eno življenje.

Ali se ti zdi preobrazba lahka? Ali morda še rasteš? Ali si v svojem duhovnem življenju doživel nevihte? Kaj pa suše?

ODKRIJ

Sobota

O krščanskem življenju si moramo zapomniti eno pomembno zadevo: ved-

RAZMISLI

- ?
- Kaj pomeni doseči krščansko celovitost? Kako lahko ostanem osredotočen na krščanstvo?

no se spreminja. Maturiral boš in morda odšel na fakulteto. Morda boš obrtnik. Ne glede na to, kaj boš počel, bo vsak dan drugačen in tvoje krščanstvo se mora spreminjati kakor ti.

Sredi tega vedno spreminjajočega se življenja pa si vedno zapomni tole – Bog se nikoli ne spreminja. »Vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj in prihaja od Očeta luči, pri katerem ni izpremembe ali sence zaradi obračanja svetil.« (Jak 1,17)

To je še le začetek proučevanja, zato si vzemi trenutek in razmisli o preteklem letu. Spomni se treh sprememb, ki so se zgodile v tvojem duhovnem življenju, in jih zapiši.

1. _____

2. _____

3. _____

Sedaj pa razišči te spremembe. Kateri zunanji vplivi – dobri ali slabi – so najbolj vplivali na duhovno

življenje? Kaj lahko narediš, da bi spremenil ali okrepil te vplive?

Nedelja

C. S. Lewis v svoji knjigi Zgolj krščanstvo (Mere Christianity) izjavlja, da je krščanska pot težja in lažja od tega, da zgolj živiš dobro življenje. Pojasnjuje, da je to težko iz naslednjega razloga: od trenutka, ko se zjutraj zbudimo, moramo dan in dejavnosti v njem izročiti Gospodu. Lažje pa je zato, ker bo Bog za nas opravil težko delo, kot je recimo poraziti Satana, če mu izročimo nadzor nad našim življenjem.

To je cilj krščanstva: biti v celoti pod Gospodovim vodstvom. Bog v Jn 15,4-11 pravi, kako lahko to dosežemo. Preberi to besedilo in preštej, kolikokrat se pojavi izraz »ostati« ali njegova izpeljanka. Potem preberi isto besedilo še v kakšnem drugem prevodu. Kateri izraz je uporabljen namesto izraza »ostati«?

Ponedeljek

Znova preberi Jn 15,4-11. Jezus je dejal, naj ostanemo v njem, da bi se dopolnila naša radost. Morda je prav to ključ do krščanstva. Nobenih se-

znamov, idealov, priročnikov – samo ostani v njem.

V slovarju ali leksikonu si oglej izraz »ostati«. Sedaj združi Jn 15,4-11 v dve ali tri povedi.

Jezus pravi: »Tat ne pride, razen da krade in kolje in pokonča; jaz sem prišel, da imajo življenje in da imajo obilo.« (Jn 10,10)

Torek

Duševno, telesno in duhovno področje življenja oblikujejo trikotnik. Na vsako teh področij neposredno vplivata preostali dve. Če eno od tega ni močno, trpita tudi drugi dve.

Vzemimo za primer telesno področje. Ko zbolíš, ne moreš v šolo, ne moreš vstati in telovaditi. Si medel in len.

Skrb za telesno področje pa pomeni veliko več kakor telovadba. Treba je imeti razvit vzorec prehranjevanja, ki zajema zajtrk (brez šale, to je resnično najpomembnejši dnevni obrok, saj te oskrbi z močjo za ta dan). S tem si pomagaš krepiti telo.

Poglejmo si, kako je Jezus zadovoljeval človeške potrebe. Če so bili bolni, jih je ozdravil, preden jih je

pričel poučevati. Poskrbel je, da so bile najprej zadovoljene telesne potrebe. Vedel je, da nikoli ne bi bili duševno dovtetni za resnico, če bi bili bolni.

Ko smo telesno zdravi, smo duševno in duhovno krepkejši. Takrat lahko uporabimo to moč, da drugim izkazujemo Božjo ljubezen. Preberi 1 Kor 3,16. Kaj ti pomeni to besedilo? Kaj je Božji tempelj? Zakaj je bilo adventistom zdravstveno sporočilo vedno tako pomembno?

Sreda

Za kaj bi prosil, če bi te neko noč v sanjah obiskal Bog in rekel: »Povej mi, kaj želiš, in ti bom dal.« Za denar? Moč? Slavo?

Bog je prišel s to ponudbo k Salomonu. Kot mladenič je prosil Boga za modrost in razumevanje. Ta neverjetni dogodek je opisan v 1 Kr 3,5-15. Salomon je prosil za modrost.

Ko razvijamo duševne sposobnosti, se usposabljam, da smo uporabnejši v Božjem delu. Včasih se sprašuješ, zakaj hodiš v šolo, in se ti to zdi zapravljanje časa. Ampak informacije so izredno pomembne. Vsak dan se učiš in ko duševno

rasteš, se učiš rasti tudi duhovno. Vse je povezano.

Salomon je vse to vedel. Zapisal je: »Nakloni pouk modremu, in bo še bolj moder, pouči pravičnega, in napreduje bo v znanju.« (Prig 9,9)

Četrtek

Ali ne bi bilo čudovito, ko bi bila tvoja duhovna izkušnja tako preprosta kakor preobrazba metulja? Navadno je vse skupaj bolj podobno jablani – pred obroditvijo sadu se vrstijo nevihte, pozebe in suše. Toda drevo je bilo močnejše od vsega, kar je povzročila narava.

Življenje ti bo najbolj spremenilo to, da boš Boga prosil, naj ti pomaga duhovno rasti. Toda ko ga prosiš, naj ti pomaga, se raje pripravi na Svetega Duha, ki bo pričel delo v tvojem srcu – kajti prišel bo zagotovo. On bo tisti vztrajni glas, zaradi katerega se boš počutil nelagodno, ko boš počel kaj prepovedanega. Ko prosiš za pomoč, jo boš prejel. Preberi Mt 7,7.

Ker si srednješolec, boš najbrž želel oceniti svoj duhovni napredek. To je naravna želja. Bog ne želi, da bi stali s seznamom v rokah. Apostolu Pavlu je dal nekaj smernic o rasti v duhovnem življenju.

Preberi Gal 5,22.23. Zapiši sad Duha na papir. Ali si odkril kakšno področje (ali dve ali tri), ki ga je še treba obdelati? Prosi Svetega Duha, naj ti pomaga to spremeniti. Tega ne moreš doseči sam. Ko je Jezus

zapustil zemljo, nam je v pomoč poslal Svetega Duha. Vedel je, da ne bo lahko. Preberi o tem v Jn 14,16.17.

Petek

Tako si izvedel, kako lahko dosežeš krščansko celovitost, in vse to v lepem paketu. Ali je tako? Ne, to je le nekajdnevno proučevanje, pravo delo pa nastopi, ko vse to udejanjiš. Gre za nenehno vsakodnevno rast.

Če vemo, da smo duševno dojemljivejši, ko smo telesno zdravi in da vse to neposredno vpliva na duhovno življenje, potem je to veselo sporočilo!

Če si duhovno medel in len, poskusi kaj novega. Dovolj spi, jej zdravo hrano in telovadi. Potem prični svojo duhovno rast. Odkril boš, da imaš več moči, da si pripravljen na vsak dan in da se veseliš proučevanja Svetega pisma. To je najboljše na svetu!

In veš, kaj? Ne bo se ustavilo tukaj. Če Hudič ve, da poskušaš nekaj spremeniti, se ti ne bo odpovedal brez boja. Preberi 1 Pt 5,8.9.

Zmagal boš, če boš uporabil pomoč, ki ti jo ponuja Bog. On je na tvoji strani! Izraelcem je pred tisočimi leti obljubil, da se bo bojeval zanje in jih izpeljal iz Egipta. (2 Mz 14,14) Ta obljuba danes še vedno velja, ne glede na to, katero leto je, kdo si, kaj si naredil ali kje živiš.

DELUJ

Sedaj si vzemi čas in napiši, kako bi lahko izboljšal svoje zdravje. Osnuj telovadbo, spremeni svoje prehranjevalne navade in/ali prouči svoje spalne navade. S prijatelji predelajte ta področja.

4

VIDEZ VARA

Uvod Ali te kdaj skrbi, da ne boš prišel v nebesa? Saj veš, da Sveto pismo uči, da Bog želi, da bi se vsi rešili, vendar te še vedno zanima, ali ti bo uspelo. Satan je s svojimi sodelavci navzoč povsod. Neutrudno nastavlja pasti in mine, kjer jih najmanj pričakuješ. Kakšno upanje imamo navadni smrtniki? Če si kdaj razmišljal takole, se pomiri. Veselo sporočilo je, da včasih vsi dvomimo. Še boljše sporočilo pa je, da je Satanova stran že izgubila vojno.

Poleg mesta Huelva na južni strani Španije je ležal britanski državljani William Martin. Nikoli ni vedel, koliko bo prispeval k izidu druge svetovne vojne, še posebej na Siciliji. Preden je prišel do bojišča, je umrl zaradi pljučnice.

»Zavezniki so imeli z njim načrt, saj se jim je že mudilo. Medtem ko so ga razvijali, so ga pustili ob strani.

V mrtvečevem žepu so bile skrivne listine.

Zavezniške sile so zavzele Severno Afriko in pričakovati je bilo, da bo njihov naslednji korak Sicilija – to so Nemci že pričakovali. Da bi Britanci dosegli oporišča v severni Afriki, so z letalom poslali svoje oficirje in čete okoli južne obale nevtralne Španije. Ker so zavezniki vedeli, da se tega dobro zavedajo tudi Nemci, so se jih odločili preliščiti. Zato so izdelali načrt z imenom major William Martin.

Neko temno noč se je na površje tik pred obalo Španije dvignila podmornica in v morje so spustili truplo majorja Williama Martina. Prav tako so v morje spustili gumijast čoln in eno veslo. V mrtvečevem

žepu so bile skrivne listine, ki so razkrivale naslednji korak zaveznikov, ki naj bi bili Grčija in Sardinija. Truplo Williama Martina in gumijast čoln je naplavilo na obalo.

Obveščevalna služba na nevtralnem področju je kmalu odkrila papirje in sumila, da je William Martin umrl ob brodolomu. Listine so prešle iz rok obveščevalne službe vse do Hitlerjevega štaba. Posledica tega je bila, da so Nemci prerazporedili na tisoče svojih mož s Sicilije v Grčijo in Sardinijo – kjer ni bilo boja – in zavezniške sile so zavzele Sicilijo.

Pred nami je ponazoritev zadrege, ki muči na tisoče kristjanov. Koliko med nami se jih bojuje tam, kjer boja sploh ni, namesto da bi se bojevali tam, kjer je vroč spopad?"/Morris Venden, *Salvation by Faith and Your Will*, str. 69.70/

ODKRIJ

Sobota

KLJUČNO BESEDILO

! »Zato more tudi popolnoma rešiti tiste, ki se po njem bližajo
● Bogu, ker vedno živi, da se poteguje zanje.« (Heb 7,25)

Ta teden se bomo osredotočili na dejstvo, da smo lahko popolnoma prepričani o zveličanju. Četudi so zadeve videti še tako bedne, si je pomembno zapomniti, da so Satan in njegove čete mojstri prevare. Jasno

dejstvo pa je, da so bili vsi že zdavnaj poraženi, ko je Jezus vstal od mrtvih. Veselimo se lahko njegove zmage in se počutimo popolnoma varne z njim.

Danes bomo zbrali nekaj osnovnih elementov, naučili se bomo, kaj uči Sveto pismo o zveličanju. Preberi naslednja besedila:

- 2 Mz 14,13.14
- 2 Sam 22,2-7
- Ps 3,8
- Iz 30,15
- Jn 3,16
- Rim 1,16-18
- Ef 2,8.9
- Heb 7,25

S svojimi besedami povzemi dve obljubi, ki jih Sveto pismo daje o zveličanju.

1. _____

2. _____

Imenuj tri dejavnike, ki nam včasih otežujejo vero v te obljube.

RAZMISLI

2 Kaj želi Satan, da bi veroval o zveličanju? Kako lahko
● dorastem njegovim zvijačam in načrtom?

1. _____

2. _____

3. _____

Nedelja

Satan uporablja eno najstarejših zvijač, in sicer povzroči, da ljudje dvomijo o Božji ljubezni do njih. Želi si, da bi ljudje verovali, da Bog v resnici ni na njihovi strani in da morajo greh premagati s svojim trudom.

To ni težko verovati, še posebej ko se izid zdi teman in malodušen. Toda videz lahko tudi vara. V boju proti grehu se lahko to, kar je videti docela brezupen položaj, spremeni v vznemirljivo priložnost, da vidimo Boga pri delu.

To ponazarja izkušnja kralja Josafata. Preberi o njem v 2 Let 20. Med branjem bodi še posebej pozoren na tole besedilo:

»Tako vam pravi Gospod: 'Ne bojte se, ne plašite se spričo te velike množice, zakaj boj ni vaš, ampak Božji. ... Vam se ni treba bojevati v tej bitki: razpostavite se in tiho stojte ter glejte Gospodovo rešenje pri sebi, Juda in Jeruzalem! Ne bojte se, ne plašite se; jutri pojdite ven proti njim, Gospod je z vami!« (2 Let 20,15-17)

Ta obljuba velja tudi za nas danes, in sicer kadar koli nas premagujejo Satanovi napadi. Znova preberi obljubo in se spomni preteklih štiriindvajsetih ur. Ali lahko poveš kaj posebnega o tem, kar se trenutno dogaja v tvojem življenju?

Ponedeljek

Iz izkušnje kralja Josafata, ki smo jo prebrali včeraj, izvemo, da lahko videz vara. Da bi bila stvar še bolj zapletena, nas lahko celo naši občutki včasih prepričajo, da je Bog daleč proč.

Preberi 2 Let 20 še enkrat. Predstavljaš si, kako bi bilo, če bi bil v koži kralja Josafata.

Meni bi bilo najtežje

Znašel bi se v skušnjavi, da bi mislil

Ko bi najprej slišal Božji nasvet o boju, bi pomislil

Tudi občutkom kakor videzu ne gre vedno zaupati. Trdnim dejstvom (kot sta denimo, da je bil Satan poražen in da te Bog ljubi) pa lahko.

Torek

Preberi Iz 30,15 in potem preleti današnji časopis (ali pa glej televizijska poročila). Osredotoči se na poročila o varljivem videzu. Morda ti bodo v tvojem iskanju v pomoč naslednja vprašanja:

1. Kako so razmere videti na zunaj?
2. Kakšne pa so v resnici znotraj?
3. Kdo je vpleten?
4. Kdaj in kako so izvedeli resnico o razmerah?
5. Kako je prevara vplivala nanje?

Izberi si poljubni dogodek in si predstavljaš, da si osrednja oseba. Kako bi lahko te razmere primerjal z izkušnjo kralja Josafata? Kako drugače bi se iztekle zadeve zanj, če bi že na začetku razumel pravo stanje?

Satan je mojster prevare. Zapomni pa si: poražen je, ne glede na zvijače, ki jih uporablja. Jezus te je že rešil. Vse, kar ti je treba storiti, je sprejeti njegov dar in verovati vanj.

Sreda

Sveto pismo uči o zveličanju z vero, ne pa z deli. To pomeni, da si ne

moremo zaslužiti zveličanja oziroma narediti kar koli, da bi ga prejeli.

»Kajti iz milosti ste rešeni po veri, in to ni iz vas, Božji dar je to; ne iz del, da se nihče ne hvali.« (Ef 2,8.9)

Že zgodaj v življenju se navadimo odgovarjati za svoje vedenje. Za dobro vedenje smo nagrajeni. Močno se trudimo za dobre ocene. Če hočemo kaj kupiti, najdemo način, kako bomo zaslužili denar. Iz izkušnje vemo, da je komaj kaj zastoj. Ali je potem kaj čudnega, da se bojujemo z zamisljivo o brezplačnem zveličanju?

Naravno je, da včasih podvomimo. Tudi učenec Tomaž je podvomil – in Jezus je to razumel in ga sprejel z dvomi vred.

Četrtek

Vredno si je zapomniti naslednje obljube, ne glede na to, kako temen se zdi svet: Jn 6,35-37; Rim 8,31.32.37-39.

Dober način, da si zapomnimo te obljube, je gojiti hvaležnost. Satan ve, da je malodušnost mogočno orodje v njegovih rokah. On želi, da bi dvomili o Božji ljubezni do nas. Rad bi, da bi verovali, da nismo dovolj dobri, da bi si zaslužili zveličanje. Želi si, da bi mislili, da moramo sami kaj narediti, preden smo lahko zveličani.

Stališče hvaležnosti bo ohranjalo Satana na razdalji. To deluje. Kar koli se ti zgodi, dobro ali slabo, izroči to Bogu. Obenem reci naslednje: »Gospod Jezus, vem, da si tukaj in da

si na moji strani. Stvari se trenutno zde brezupne, vendar vem, da si porazil Satana in da si si me prisvojil. Hvala, da si moj Zveličar. Hvala za zagotovilo, da mi boš pokazal, kako naj rešim to težavo.«

Stališče hvaležnosti bo odstranilo malodušnost in zaradi tega bo Satan besen. Ni pa se ti treba bati tega besa, saj je Jezusov bataljon neskončno močnejši od njegovega. Vedno je bilo tako. In tako tudi vedno bo. Samo stori to.

Zapiši tri stvari, ki so te zadnji čas nadlegovale:

1. _____

2. _____

3. _____

Sedaj pa poskusi z zgoraj opisano metodo stališča hvaležnosti. Bogu izroči težave, s katerimi se spopadaš.

Petek

Ta teden smo se naučili, da je naše zveličanje odvisno od Jezusa, ne pa od česar koli, kar počnemo. Da bi bili rešeni, moramo samo sprejeti Jezusov dar in verovati, da je Božji Sin.

Biti zveličan je eno; to občutiti, pa je nekaj povsem drugega. Naši občutki so lahko zelo varljivi in takšen je na splošno tudi videz. Pomembno je prepoznavati občutke in videz, ne pa na njih temeljiti svoje vere. Svojo vero raje temeljimo na svetopisemskih obljubah.

Satan želi, da bi dvomili o sebi, svojih vrednotah in Božji ljubezni do nas. Želi, da bi nam zmanjkalo poguma in bi pozabili na Božje obljube. Da pa bi ohranil malodušje na določeni razdalji, si izoblikuj pozitivno navado: stališče hvaležnosti. Satanu to ne bo všeč, vsem nebesom pa bo.

DELUJ

Od besedil v sobotni lekciji si izberi eno, ki ti najbolj jasno pove, kaj je zveličanje. Napiši ga na papir. Prični se ga učiti na pamet. Olajšaj si delo s tem, da list zatakneš za ogledalo ali kam, kjer ga boš videl vsako jutro.

5

KONČNO SVOBODEN

Uvod »Priznanje? Ni mi všeč,« boš rekel. Vendar mora vsak kristjan doživeti priznanje. Brez njega ni zveličanja. Ko boš priznal, boš občutil srečo. Treba pa je veliko truda, preden lahko priznaš. Lahko gre za priznanje napak, grehov ali priznanje Jezusa. Preden si to zmožen storiti, se te mora dotakniti Sveti Duh. Samo tisti, ki so doživeli pravo priznanje, so lahko osvobojeni občutka krivde in uživajo radost zveličanja.

Morda ste že slišali zgodbo Sama Tamyhilla, ki je v svojem življenju imel dramatično doživetje. Njegovi starši so se ločili, ko je imel komaj pet let, zato ni bil deležen dovolj pozornosti, varnosti in ljubezni. Moral se je kar naprej seliti. V šoli je komaj shajal in končal je le šest razredov.

Sam je pričel svojo zločinsko pot, ko je bil star deset let. Zagrešil je manjše prekrške, ki so se zdeli nepomembni. Nihče ga ni poskušal spraviti na pravo pot, nikoli mu nihče ni podal moralne pridige. Nikoli ni hodil v cerkev. Bolj ko je rastel, bolj se je ukvarjal s kriminalom.

Med branjem Svetega pisma se je s Samom nekaj zgodilo.

Ko je imel šestnajst let, je ukradel že šest avtomobilov. Nekajkrat je poskusil delati, vendar so ga vsakič odpustili zaradi nepoštenosti. Končno so ga za vse njegove zločine za pet let zaprli. V zaporu pa se je naučil zagrešiti še več zločinov. Komaj dva tedna po izpustitvi je oropal majhno restavracijo v Ohio in umoril zaposlenega. Bil je brez denarja in

KLJUČNO BESEDILO

! »Če pripoznavamo svoje grehe, je zvest in pravičen, da nam odpusti grehe in nas očisti sleherne krivice.« (1 Jn 1,9)

k temu so ga napeljale okoliščine. Po nekaj dodatnih krajah so ga ujeli, mu sodili in ga obsodili na smrt na električnem stolu v državni kaznilnici v Ohio.

Ko je bil v ječi, ga je obiskal adventist in mu podaril Sveto pismo svojega devetletnega sina. Med branjem Svetega pisma se je s Samom nekaj zgodilo. Odkril je Jezusa Kristusa in v njem videl Božjega Sina.

»Vedel sem za ljudi, ki so molili in služili temu Bogu in hkrati živeli po njegovi postavi,« je zapisal v pismu. »Vendar jaz nisem bil takšen. Bil sem nekdanji jetnik, morilec in kljub temu sem v Svetem pismu prebral o ljudeh, ki so bili prav tako prestopniki. Znašel sem se v stiski; želel sem si duševni mir, ki ga ponuja Bog, toda kako naj mu to sporočim? Ali te resnično lahko sliši, ko moliš? In ali bo uslišal človeka, ki še nikoli poprej ni slišal za Boga?

Tako sem poskusil moliti. Moje molitve niso nikoli prodrle iz moje celice. Molil sem za pomoč, vendar sem se z obema rokama oklepal sveta. ... Odločil sem se ... še enkrat poskusiti. ... Tri dni ni bilo na svetu bednejšega človeka od mene. Molil sem, jokal, molil; in kolikor dlje je vse skupaj trajalo, toliko slabše sem se počutil.

14. novembra sem še enkrat poskusil doseči tega Boga, ki mi lahko da duševni mir. Spustil sem se na kolena in iskreno priznal vsako napako, ki sem se je spomnil. Prosil sem ga, naj mi pomaga. Dejal sem,

naj se me usmili, če sem pozabil omeniti kakšen greh. Naj jih doda na seznam, saj sem kriv tudi zanje.

Naj vam povem, da se še nikoli v življenju nisem počutil tako čudovito. Hotel sem to sporočiti svetu. Da, čutil sem Božjega Duha, ki je v moje srce vlil svojo ljubezen. Ko sem se proti jutru spravil v posteljo, sem prvič v svojem odraslem obdobju mirno zaspal. Ko sem se naslednji dan prebudil, sem se v molitvi zahvalil Bogu, še preden sem se oblekel. Tisti dan sem zadevo razložil sojetnikom.

Sem obsojen na smrt, vendar sem bolj svoboden kakor prej na ulicah. Smrti se ne bojim. Zame je smrt samo korak bliže Jezusu.

Resnično lahko povem, da ni greha, ki bi bil prevelik, da ga kri Jezusa Kristusa ne bi mogla izmiti, da bi bil bel kakor sneg.«

Sam Tannyhill je sedel na električni stol z upanjem na skorajšnjo Jezusovo vrnitev in z duševnim mirom. Usmrtili so ga 26. novembra 1956. Pravo priznanje je spremenilo njegovo življenje.

ODKRIJ

Sobota

V mnogih letih svojega učiteljskega poklica sem v razredu naletel na študente, ki so se različno odzivali na poštenost ali goljufanje. Nekateri so prišli k meni in takoj priznali, kaj so naredili narobe, rekoč: »Pri zadnjem izpitu sem goljufal. Zelo mi je žal in pripravljen sem prevzeti posledice.«

Drugi študentje molčijo, čeprav je bila njihova nepoštenost odkrita. Ko jih povprašam o tem, se branijo in so pripravljeni celo priseči. Ko pa jim predstavim vse dokaze, končno priznajo in prosijo za odpuščanje, ker so se bali posledic.

Spet drugi priznajo svojo slabost šele po desetih letih. »Vest me peče,« pravijo, »moram vam priznati, kaj sem storil, ko sem bil pred davnim časom v vašem razredu.«

In seveda so tukaj tudi študentje, ki sploh ne bodo priznali. Kakšna je razlika med eno in drugo vrsto študentov?

Razlika je v občutljivosti na glas Svetega Duha. Jezus je, preden je bil križan, obljubil, da bo poslal Svetega Duha. Kaj pa bo storil Sveti Duh v nas glede na besedilo v Jn 16,8.9?

RAZMISLI

• Zakaj je človeku tako težko priznati svoje grehe? Kako bi lahko drugim olajšal to izkušnjo?

Sveti Duh nam poleg vsega pomaga spoznati naše grehe, da jih lahko priznamo. Ko smo priznali svoje grehe, uvidimo potrebo po Zveličarju, da bi nam jih odpustil.

Preberi Mt 12,32 in 1 Jn 1,9. Kaj je neodpustljivi greh?

Kateri so blagoslovi priznanja?

Ps 32,5 _____

Prg 28,13 _____

Jak 5,16 _____

1 Jn 1,9 _____

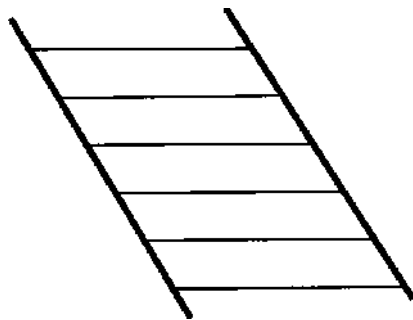
ljeni priti k Jezusu in mu priznati svoje grehe. Tudi David je to doživel, ko je rekel: »Blagor mu, komur so odpuščeni prestopki, čigar greh je prikrit. Blagor človeku, ki mu Gospod ne všteva krivice in čigar duh nima v sebi zvijače. Ko sem molčal, so perele moje kosti zaradi mojega stoka po cele dneve. Ker podnevi in ponoči je bila težka nad mano tvoja roka, da se mi je životni sok sušil kakor v poletni vročini. Svoj greh sem ti razodel in svoje krivice nisem prikril; dejal sem: Izpovedam se svojih prestopkov Gospodu. In ti si odpustil krivdo mojega greha.« (Ps 32,1-5) Sreča in radost sta nam na voljo, če le priznamo grehe.

Anonimni alkoholiki (AA) so posebna skupina, ki si pomaga pri okrevanju. Skupina modro pravi, da posameznik ne bo nikoli ozdravel, če ne bo imel vsaj enega dobrega prijatelja. Pravijo, da moraš najti prijatelja, komur lahko priznavaš svoje grehe in mu lahko zaupaš svoje napake. To ti pomaga pri premagovanju slabosti. Jezus je takšen prijatelj vsem nam. Če mu priznaš svoje grehe in mu izliješ svojo grenkobo, boš doživel mir.

Nedelja

Mnogi ljudje trpijo telesne in duševne bolezni preprosto zato, ker niso pripravljene priznati svojih grehov. Osemdeset do devetdeset odstotkov bolezni je posledica stanja uma; večina je posledica občutka krivde, ki mori um.

Veliko prečutih noči, skrbi in tesnob bi lahko rešili, če bi bili priprav-

Kam bi postavil priznanje na lestev svojega krščanskega življenja, na

kateri so tudi preostale prvine, tj. izročitev, spokorjenje, prepričanje o grehu, prenova in zmaga v Jezusu?

Ponedeljek

Adam in Eva nista imela namena priznati, ko sta se pregrešila. Pravzaprav sta se celo poskusila skriti. Bog ju je poiskal in vprašal: »Kje si?« Ko ju je povprašal o tem, ali sta jedla s prepovedanega drevesa, »ju je prevzel občutek sramežljivosti in groze. Njuna prva misel je bila, kako naj opravičita svoj greh in se izogneta strašni smrtni obsodbi.« /*Poh h Kristusu, 2005, str. 48*/ Zato je Adam od-

vmil: »Žena, ki si mi jo dal, da bodi z menoj, ona mi je dala od drevesa, in jedel sem.« (1 Mz 3,12) Ko je bila povprašana Eva, je rekla: »Kača me je zapeljala, in jedla sem.« (1 Mz 3,13)

Adam in Eva sta z zvrčanjem krivde drug na drugega za svoje grehe obdolžila Gospoda. Gospod te vrste priznanja ni sprejel, ker sta se poskusila opravičiti.

Po drugi strani pa je Jezus pohvalil priznanje ubogega cestinarja, ki je stal oddaleč. »Bog, milostljiv mi bodi grešniku.« (Lk 18,13) Jezus je dejal, da bodo opravičeni vsi, ki bodo priznali svojo krivdo. Preberi spodaj navedena besedila. Ugotovi ime tistega, ki priznava greh, in obkroži odgovor, ali ga je Bog opravičil ali ne:

Spokorjenec		
2 Mz 9,27.28	_____	opravičen – neopravičen
Joz 7,20.21	_____	opravičen – neopravičen
Ps 51	_____	opravičen – neopravičen
Dan 9,4-6	_____	opravičen – neopravičen
Mt 27,3	_____	opravičen – neopravičen

Torek

Preberi naslednja besedila in na črte napiši značilnosti pravega priznanja.

Besedilo	Značilnost	
1 Sam 12,19	_____	
Ps 34,18	_____	

Prg 28,13 _____

Iz 1,16.17 _____

Ezk 33,15 _____

Pravo priznanje mora biti nekaj posebnega. Izraelci so ga izpeljali z daritvami. Vsakič, ko se je kdo pregrešil, je prinesel duhovniku daritev, in preden je ubil žival, je grešnik pri-

znal določene grehe. »Vsa priznanja pa morajo biti določena in izrecna, z omenjanjem prav tistih grehov, katerih smo krivi.« /*Poh h Kristusu, 2005, str. 35*/

Iz 1,16.17

Sreda

Kaj bi si mislil o kom, ki svojemu učitelju prizna greh, in on mu odpusti, učenec pa znova goljufa in spet mu je odpuščeno – to pa se ponavlja vedno znova. Prišel bo čas, ko mu učitelj ne bo več voljan odpustiti.

Čeprav Sveto pismo pravi: »Sedemkrat pade pravični, a zopet vstane,« (Prg 24,16) to vendar ne pomeni, da lahko kar naprej priznavamo in znova grešimo. Sveto pismo pravi: »Zato če je kdo v Kristusu, je novo stvarjenje; staro je prešlo, glej, postalo je novo vse.« (2 Kor 5,17) Apostol Peter tudi pravi: »Izpokorite se torej in izpreobrnite, da se izbrišejo vaši grehi, da tako pridejo časi poživljenja od Gospodovega obličja.« (Dej 3,19)

Kdor resnično prizna, mu je zares žal za to, kar je storil. Takšen človek z Božjo pomočjo spremeni svoje mišljenje in dejanja. Nekateri obžalujejo, ker se bojijo pričakovane kazni, vendar ne spremenijo svojega mišljenja ali dejanj.

Kako ti lahko naslednja svetopi-semska besedila pomagajo bolje razumeti priznanje?

2 Kor 7,10.11

Četrtek

»Vem, da sem storil napako, vendar se jo sramujem priznati. Priznal jo bom, ko bo pravi čas.«

Nekateri ljudje prelagajo priznanje. Na žalost za nekatere nikoli ne nastopi »pravi čas«. Zato Sveto pismo pravi: »Zatorej, kakor govori sveti Duh: Danes, ko začujete njegov glas, ne zakrknite svojih src.« (Heb 3,7.8)

»Spoznal boš, da si grešen in nepopoln, toda prav zato potrebuješ Zveličarja. Če imaš grehe, ki jih moraš priznati, ne izgublaj časa. Ti trenutki so zlata vredni.« /*Selected Messages I, str. 352*/

Zakaj je bilo za Ahana prepozno priznati greh? Joz 7,19-26

Ali se spomniš še kakšnega svetopisemskega primera, ko so osebe prepozno priznale?

Petek

Nekaterim ni lahko priznati svojih napak. Mnogi celo opravičujejo svoje grehe. Samo Sveti Duh omogoča, da smo občutljivi na svoje grešno stanje, in nam da pogum priznavati grehe. Priznati moramo čim hitreje, da ne bo prepozno.

Po priznanju naj nastopi prenova. Če se v življenju po priznanju nič ne spremeni, potem priznanje ni bilo pristno. Iz tega razloga bo pravo priznanje z Božjo pomočjo odvrnilo hudobne misli, besede in dejanja.

Priznanje, ki ga spodbudi strah pred kaznijo, ni pravo. Edino pravo priznanje, ki bo obrodilo duševni mir in radost v življenju, je, da v svoje življenje vsak dan povabite Jezusa kot svojega prijatelja. Pogovarjajte se z njim, vsak dan mu povejte, da ga potrebujete, priznajte mu svoje pomanjkljivosti, prosite ga za odpuščanje in prisluhnite njegovemu glasu, ki pravi: »Odpustil sem ti, pojdi in ne greši več.«

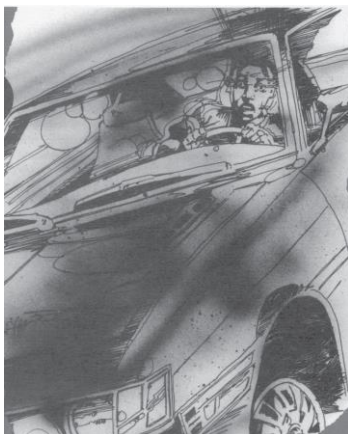
DELUJ

Bodi nekaj trenutkov sam z Bogom. Poskušaj se spomniti, ali obstaja kakšen greh, ki ga Bogu še nisi priznal. Zberi pogum in iskreno preglej svoj dan. Ali si danes koga prizadel? Ali si bil kako neprijazen? Neiskren? Ali obstaja kaj, kar moraš komu poplačati ali se mu opravičiti? Brez obotavljanja to priznaj, medtem ko ti Sveti Duh šepeta.

6

DUHOVNO SPOMLADANSKO ČIŠČENJE

Uvod Ali si že bil kdaj tako umazan, da si si želel samo kopel? Naravna želja je, da se želiš umiti, kadar si umazan. To drži tudi za duhovno življenje. Duhovno spomladansko čiščenje ali sprememba srca se zgodi samo ob Božji pomoči. Kadar se kdo prvič odloči za kaj takšnega in prosi Boga za pomoč, je to pomemben mejnik v njegovem življenju. Ta teden bomo raziskali pomen krsta, verskega simbola, ki je edinstven in neizogiben.

Maks je divje delal, da bi lahko čimprej šel domov k družini. Popoldan so mu po telefonu sporočili, da je njegovega petletnega sina zbil avto.

Pohitel je na kraj nezgode in našel svojega ljubljenega sina ležati na cesti. Umrl je pozno popoldne v bolnišnici.

Maks je v besu pritiskal na oblasti, da bi Georgeu naložili najvišjo možno kazen.

Priče so poročale o tem, kaj se je zgodilo. Petletnik je na šolskem križišču na pločniku čakal na zeleno luč. Ko se je prižgala zelena, je stopil na cesto. Toda hitro bližajoči se avto je bil prehiter, da bi ga kdo videl. Ni se ustavil niti potem, ko je zadel otroka.

Maks je preživel obdobje, ko se mu je življenje zdelo nesmiselno in brez Boga. Ko je policija našla voznika – petnajstletnega Georga Williamsa – se je osredotočil samo na svoje sovraštvo do tega dečka.

Od policistov je izvedel, da George prihaja iz doma ločenih staršev. Ukradel je avtomobilske ključe svoji materi, ki je spala po nočni izmeni. Izostal je od pouka in hitro vozil, ko se je zgodila nesreča. Maks je v besu pritiskal na oblasti, da bi Georgeu naložili najvišjo možno kazen.

Ko pa je Maks sedaj razmišljal o svojih občutkih in obupu, se je počutil grozno. V tem trenutku je zavpil k Bogu po pomoč. Prav takrat sta iz njegovega srca v trenutku izginila maščevalnost in sovraštvo. Namesto tega sta se tja naselili radost in ljubezen.

Grace, Maksova žena, je opazila to nenadno spremembo, ki se je kazala tudi na njegovem obrazu. Povedal ji je o nepričakovanem miru, ki ga je sedaj občutil v svojem srcu. Prav tisti večer sta Grace in Maks v poboljševalnici obiskala Georgea Williamsa. Naletela sta na obupanega osamljenega dečka, ki je potreboval družinsko ljubezen. Prosila sta, da bi ga izpustili, in so jima ugodili.

George je kmalu pričel po pouku pomagati Maksu v trgovini. Družini se je pridružil tudi med kosilom. Njihov dom je postal Georgev drugi dom. Postal je starejši brat drugim trem otrokom.

KLJUČNO BESEDILO

! »Pojdite torej in pridobivajte mi v učence vse narode, krščujoč jih v ime Očeta in Sina in svetega Duha.«
(Mt 28,19)

Sobota

Stara indijska pripovedka pravi, da se je miš nekoč tako prestrašila mačke, da se je od takrat izogibala. Vraču se je uboga miš zasmilila in se je ponudil, da ji pomaga premagati strah. Miš je spremenil v mačko, in kot takšna je odkrila, da se mačke bojijo psov. Tako je vrač uporabil svojo čarovnijo, da je spremenil mačko v psa. Na vračevo razočaranje je pes pobegnil pred tigrom. Razkačen vrač je psa spremenil v tigra, vendar je tiger prestrašen zbežal pred zvokom lovčeve puške. Vrač je končno pojasnil miši (ki je bila sedaj tiger), da potrebuje spremembo srca.

Krst označuje spremembo srca, do katere pride, ko v njem deluje Božji Duh. Brez spremembe srca in življenja zunanji videz – krst – nima smisla. V srcu si še vedno ista stara miš.

Srce spremeni Božja moč. To je torej prvi korak – krst s Svetim Duhom. Zunanji dokaz ali dejanje pa sledi temu, torej je drugi korak krst z

vodo. V krščanskem življenju imenujemo krst z vodo tudi zunanji prikaz notranje spremembe, ki se je zgodila po Duhu. Krst po Duhu nas naredi kristjane; krst z vodo pa nas razglasi za kristjane.

S krstom je Jezus v svojem življenju vpeljal tri pomembne dogodke. Preberi Rim 6,3-5 in jih zapiši:

1. _____

2. _____

3. _____

S krstom objavljamo: »Verujem, da je Jezus Kristus umrl za moje grehe, da je znova vstal in odšel v nebesa, kjer posreduje zame.«

Nedelja

Beseda krst prihaja iz grškega glagola baptizo, kar pomeni potopitev. Glagol krstiti se nanaša na potopitev osebe pod vodo. To ne pomeni poškopiti ali izliti vodo na koga. Sam Jezus se je ob svojem krstu potopil. Besedilo v Mr 1,10 opisuje Jezusa, da je po svojem krstu stopil iz vode.

RAZMISLI

❓ Kako se lahko spremeni moje mišljenje o čem, kar me izredno moti?

Podoben opis je podan tudi o drugem krstu. Preberi Dej 8,38.39. Kdo se je tukaj krstil?

V Svetem pismu najdi še dva primera ljudi, ki so se krstili.

Dej 8,12.13

Dej 9,17.18

Ponedeljek

Krst simbolično ponazarja smrt starega grešnega življenja. Stopanje v vodeni grob kaže pokop starega življenja po sprejetju Jezusa Kristusa. Ljudje s krstom pokažejo »svojo ločitev od sveta«. */Testimonies for the Church III, str. 365/*

Ko se vernik dvigne iz vode, prejme moč Jezusovega vstajenja. To preprosto pomeni, da bo vstali Gospod tej osebi pomagal živeti novo duhovno življenje ob poživljajoči moči Svetega Duha. Jezus pravi: »Jaz sem pot, resnica in življenje.« (Jn 14,6) Od nas pričakuje, da ga bomo sprejeli v vse svoje dejavnosti.

Ali ni čudovito, da lahko Kristusa v svojem življenju vsak čas in povsod postavimo na prvi prostor?

Torek

Iz osrednje Afrike prihaja zgodba o Nyangwiri, ki je proučevala Sveto pismo in želela postati kristjanka. Čeprav se njen mož ni strinjal s proučevanjem Svetega pisma, je to vseeno počela. Nastopil je dan, ko je bila pripravljena za krst. Spoštljivo je pokleknila pred svojega moža in mu povedala, da se želi krstiti. Vzel je svoj lovski nož in ji zagrozil, da jo bo ubil, če se krsti. Toda Nyangwira je kljub moževim grožnjam priznala svoje grehe in se krstila. Čeprav bi to lahko pomenilo smrt, se je vrnila domov, saj je njeno srce po krstu napolnjeval sladki mir.

Ob prihodu domov je stopila k možu in mu povedala, da je pripravljena umreti. Moža je osupnil njen pogum, zato se je odločil, da je ne bo ubil.

Ali je krst toliko pomemben, da je človek pripravljen celo tvegati življenje za takšno odločitev? To vprašanje nas privede do naslednjega vidika krsta. Preberi Jer 31,33. Ko se krstiš, se izročiš Bogu. Podobno je paru, ko se ob poroki poročenca izročita drug drugemu. Po poroki pripadata drug drugemu. S krstom pa pokažeš, da pripadaš Bogu.

Sreda

Ko se ljudje krstijo, pripadajo Božji družini – cerkvi. Cerkev je kraj pripadnosti, občestva in bogoslužja. Je skrbna in ljubeča skupnost. V takšni skupini niso pomembni starost, izobrazba ali rasa.

S krstom postanemo živi kamni, ki se vzdavajo v Božjo cerkev. Različni talenti vernikov naj se uporabljajo za cerkveno rast in napredek. Cerkvi lahko služimo na veliko različnih načinov.

Spomni se kakšnih svojih talentov, ki jih lahko posvetiš Bogu. Zapiši jih na črte:

Zapomni si, da smo poklicani iz sveta, da bi se urili v cerkvi. V svet se moramo vrniti kot Kristusovi pomočniki in sodelovati v njegovi službi reševanja.

Nekateri med nami so odrasli v cerkvi. Da bi se krstili, ni vedno nujno, da doživimo dramatično prelom-

nico v svojem življenju. Včasih je navzočnost Božje moči v življenju pomemben vzgib za željo po krstu.

Četrtek

Sedemnajstletnica je preplavala ledeno hladno reko, da bi prišla v državo, kjer bo lahko svobodno služila Bogu. Tam je sprejela svetopisemske nauke in se krstila. Njena na novo odkrita sreča je bila brezmejna.

Potem je nekega dne objavila svojim prijateljem, da bo odplavala nazaj v svojo deželo in naučeno iz Svetega pisma povedala svojim sorodnikom in prijateljem. Čeprav niso mogli verjeti svojim ušesom, so občudovali njen pogum. Molili so, da bi bil sad njenega pričanja veliko rešenih.

Krst simbolično predstavlja izročitev širjenju večnega evangelija. Ko se kdo krsti v ime Očeta, Sina in Svetega Duha, so mu vse tri moči na voljo za pomoč. Ta dar omogoča verniku služiti cerkvi in ljudem, ki še niso sprejeli Jezusa Kristusa.

Jezus je na koncu svoje službe dal učencem posebno nalogo, ki zajema tudi krst. Preberi Mt 28,19. Na črte zapiši, kaj lahko narediš ta teden, da bi pomagal izvršiti to nalogo.

Preberi Dej 1,8. Kateri posebni izraz je uporabljen za nalogo, zaupano ljudem, ki so prejeli Svetega Duha?

len G. White, *Izbrana pričevanja*, str. 141/

Preberi Rim 3,23; Dej 16,31; Rim 10,9. Morda ti ne bo tako preprosto drugim pripovedovati o čudovitem Božjem načrtu zveličanja. Vendar je zadeva preprosta. Treba ti je samo:

1. Priznati, da si grešnik (Rim 3,23)
2. Verovati, da te Jezus lahko reši in te bo rešil tvojih grehov (Dej 16,31)
3. Priznati svoj greh Bogu (Rim 10,9)

Petek

Ta teden smo poskusili razumeti pomen krsta. »Krst je najsvetejši in najvažnejši obred. Zato je treba dobro razumeti njegov pomen. Pomeni obžalovanje grehov in stopanje v novo življenje v Jezusu Kristusu.« /El-

Naučili smo se, da s krstom priznamo Kristusa – javno ga priznamo za Gospoda in Zveličarja. Ko boš pregledal, česa si se ta teden naučil, zapiši dve stvari, ki ju krst predstavlja:

1. _____

2. _____

Bog si goreče želi, da bi bil vsak od nas član njegove družine. Nekateri smo s krstom že postali del Božje cerkve. Učenje o pomenu krsta nas je spomnilo na naše odgovornosti, ki jih imamo kot Božji otroci do Boga.

Nekateri med nami pa še čakajo, medtem ko Bog sprašuje: »In sedaj, kaj se obotavljaš? Vstani, daj se krstiti in operi svoje grehe, kličoč Gospodovo ime.« (Dej 22,16)

DELUJ

Poglej si načrt zveličanja v četrtkovi lekciji. Nauči se na pamet tri svetopisemska besedila, ki so tam podana. Navadi se ta besedila poiskati v Svetem pismu, da jih boš lahko pokazal prijatelju.

7

DNEVNIK

Uvod Ali se spomnite reklam, ki prikazujejo telo pred uporabo določenega izdelka in po njem? »Prej sem imel komaj 43 kilogramov, potem pa sem odkril Bullworker,« ali pa: »Dekleta s plaže se niso več zmenila zame, ker so se zagledale v mišičnjaka, ki mi je brnil pesek v obraz – dokler nisem odkril tablet Proto.« Nekateri enako govorijo o Bogu. Njihova slika pred poznavanjem Boga kaže odvisnost, krivdo, sovraštvo, zavist, strah in uničevalne odnose. Slika po spoznanju Boga pa kaže veliko močnejšo osebnost. In v tem poslu ni lažnih slik. Ali si želiš takšno rast v svojem življenju?

Poglej si tega reševalca,« sem rekel Jenny, ko sva se na svojem prvem zmenku sprehajala po plaži.

»Mhm,« je zamomljala. »Ni slabo.«

»Kakor da bi kdaj uporabljal vse te mišice. Vse je samo za šopirjenje.«

Ona pa je bila še vedno navdušena, zato sem si moral izmisliti nekaj, kar bi pritegnilo njeno pozornost.

»Pojdiva plavat,« sem rekel.

Jenny je bila s kmetije v notranjosti dežele in prej še ni deskala. Rekel sem ji, da je lahko, in ji dal nekaj navodil. Potem sva skočila v vodo in že naju je ogromen val odnesel na odprto morje.

*Val ob 11:15 je ujel laže,
kakor jaz ujamem vlak.*

Jenny je pričela jokati. Trudila sva se plavati naprej, vendar naju je odnašalo nazaj. Še sebe nisem mogel rešiti, kaj šele Jenny. In tudi če bi jo, nikoli več ne bi šla z menoj ven. Niti v mestni bazen niti v park, kjer imajo vodomet.

Dvignil sem roko.

Reševalec me je opazil – da, fant je bil velik kakor Triglav, samo da je

KLJUČNO BESEDILO

! »Temveč da rastemo, držeč se resnice v ljubezni, v vsem do njega, ki je glava, Kristus; iz katerega vse telo, združeno in zedinjeno po pripomoči slehernega člana, po delovanju v meri vsakega uda rast telesa vrši v svoj napredek, v ljubezni.« (Ef 4,15.16)

bil bolj dodelan. Zagrabil je svojo veliko desko, jo porinil v morje in se pognal nanjo. Njegove roke in noge so pričele peniti vodo. Videl sem, da je njegov fluorescenten roza nos izginil za valom in fant se je potem pojavil na drugi strani, klečeč na deski.

Pri naju je bil tako hitro, da bi komaj mogel reči: »Glej, Jenny, prihaja reš...« Trajalo je okoli minuto ob šklepetanju zob.

Pograbil je Jenny in jo položil na svojo desko. Prenehala je jokati, mu podarila »o, kako je luškan« pogled in se pričela režati. Vsaj zame nista imela časa.

»Ali bo vse v redu s teboj, dokler se vrnem?« me je vprašal.

»S kom? Z menoj? O, ne skrbi!« sem se širokoustil in sta odšla.

Naslednje štiri minute so se vlekle kakor teden dni. Poskusil sem si brundati pesem, pa sem se spomnil samo na grozečo glasbo iz filma Žrelo. Z nogo sem zadel ob morsko solato in skoraj sem shodil po vodi.

Potem se je vrnil. Z dolgo roko me je dvignil na desko in tam sem obležal kakor tepec.

Val ob 11.15 je ujel laže, kakor jaz ujamem vlak. Vodil naju je, ne da bi se zadihal.

Z Jenny sva skupaj z njim odšla na postajo. Želel sem se zahvaliti. Jenny pa je najbrž hotela njegovo telefonsko številko.

Neki drug reševalec mu je rekel: »Spet dva, kaj? To je zanj mala malica. Nekoč je rešil 36 ljudi v enem dnevu.«

»Oooo,« se je slinila Jenny.

»Eh,« je rekel reševalec, »to ni nič. Na 'črno nedeljo' leta 1938 je Aub Laidlaw s svojo ekipo tvegala življenje in rešil 250 ljudi. Takšnih ne delajo več.«

To je bilo zadnje, kar sem slišal. Razmišljal sem o glavnem Reševalcu, ki je svoje življenje preživel v reševanju ljudi iz obupa, bolezni in sovrašstva. Svoje življenje je dal, da je milijone rešil večne smrti.

Morda bi se rad pridružil njegovi ekipi. Še vedno so na delu in rešujejo ljudi. Mogoče lahko celo uporabiš svoje mišice, da rešiš koga drugega.

Mišice niso za reševanje sebe. On je to že storil. In jaz sem bil v zmoti – mišice niso samo za šopirjenje. Z njimi pomagaš ljudem telesno in duhovno.

ODKRIJ

Sobota

Moj učitelj telovadbe Karl ima prsne mišice kakor dva velika krožni-

RAZMISLI

☞ Kakšna je Božja vloga v moji
• krščanski rasti? Kakšna pa je
moja vloga?

ka, ramena ima kakor ragbi žogi, meča kakor trdni meloni in trebuh, ki je tako plošek in trd kakor moja deska. Pa ni ves namazan in urejen kakor v revijah. Vse to so mišice plavalca. Njegov trening se očitno splača.

Karl je tudi učitelj, ki spodbuja. Zato k njemu na uro telovadbe prihajajo tudi tisti učenci z manj popolnimi telesi. Kar koli počno, jim je prijetno. Ni pritiska ali primerja.

Ko se ozrem na Jezusovo življenje, je malce podobno Karlovemu. Vidim svojo potrebo po rasti. Vidim, kako je Jezus ravnal z ljudmi: z ubogimi, z ljudmi različnih ras, s starejšimi, z ženskami, z nadutimi verskimi voditelji, z otroki, s sovražniki, s prijatelji, ki so ga razočarali. Vidim, kako nesebičen, zvest, optimističen, iskren, sočuten in razumen je bil – kako dobra družba je bil. Sam nisem niti približno tako dober.

Toda ne bom se vdal, ker je On moj trener. Preberi Ef 4,15.16. S svojimi besedami pojasni, kaj pomeni to besedilo, ki pravi »rasti do njega«?

Nedelja

Včasih med dviganjem uteži rok ne čutim več. Pri najtežjem koraku dvigovanja me sploh več ne ubogajo.

Karl pa reče nekaj takšnega: »Nadaljuj, saj zmoreš.« (Celo zveni kakor Arnold Schwarzenegger.)

Potem z dvema prstoma podloži moj drog in mi pomaga pri najtežjem koraku. Jezus želi, da tako pomagamo drug drugemu: »Nosite bremena drug drugega« (Gal 6,2) in si pomagajte v težavah.

Ob Karlu napredujem. Težo mi dodaja, da skoraj ne morem dvigniti, vendar on ve, da zmorem. Bog dovoljuje enako v našem življenju. Vsakič, kadar preživimo kakšno skušnjavo ali preizkušnjo, smo (z njim) močnejši za naslednjič. Obljubil je: »Ni vas nobena izkušnjava zadela razen take, ki jo more človek zdržati; zvest pa je Bog, ki vam ne da biti izkušanim nad vašo moč, temveč stori z izkušnjava tudi izhod iz nje, da jo morete zdržati.« (1 Kor 10,13)

Napiši dve skušnjavi, ki sta se ti zdeli preveliki, da bi ju premagal:

Kako se počutiš glede teh dveh skušnjav ob besedilu iz 1 Kor 10,13? Prav tedaj, ko meniš, da ne zmoreš, te Jezus »opazi«. Ne naloži ti prevelike teže, saj se drugače ne bi nikoli razvil. Torej je svet skušnjav v resnici samo moralna in duhovna telovadnica, v kateri rasteš.

Ponedeljek

Nekateri zagrizeni telovadci ljubijo bolečino. Ob zvokih hard roka dvigujejo železo in spuščajo neandertalske smrtno krike.

»To ni dobro,« pravi Karl. »Preveč se bodo poškodovali in jutri ne bodo mogli vaditi.« Umetnost je v tem, da se naprezaš ravno prav.

Karl me je celo naučil reka: »Brez muje se še čevelj ne obuje.« Hej, saj nisem mazohist, še nikoli nisem ležal na z žblji prekriti postelji (moja vodna postelja bi puščala). Sedaj se rad prebujam z rahlim bolečim občutkom v mišicah, za katere sploh nisem vedel, da jih imam. Razgibavanje mišic povzroča tvorbo endorfinov, ki ti dajejo vedeti, da si živ, in se ob njih dobro počutiš. Sedaj ljubim vroče mišice, saj vem, da rastejo. Celo Jezus je postal popoln »po trpljenju«. (Heb 2,10)

Ali je možno, da te Bog pripravlja na kaj pomembnega, ko greš skozi težave? Preberi 2 Kor 4,16.17. Ali misliš, da to pomeni, da bi si moral kristjan prizadevati, da bi trpel? Pojasni svoj odgovor.

Torek

Pri atletih, ki prihajajo iz telovadnice, sem opazil dvoje.

1. Jedo obilno. Če torej hočem duhovno rasti, moram dovolj jesti. Preberi 1 Pt 2,2.

Če stežka zadosti proučuješ Sveto pismo, poskusi naslednje:

- ◆ dobi dober prevod
- ◆ odpravi se na tih kraj, kjer ni televizorja ali glasbe
- ◆ na pamet se nauči eno besedilo na teden
- ◆ poišči zanimive knjige o Svetem pismu.

2. Atleti jedo zelenjavo, solato, kruh in veliko svežega sadja. Ob tem se sprašujem, s čim hranim svoj um. Kaj naj izberem: branje romanov in gledanje televizije, puhle pogovore ali hrano, ki bo spodbudila rast uma in duše?

Sreda

Stene v telovadnici imajo velika ogledala, da lahko ljudje z rokami kakor napetimi žicami nadzirajo svoje prsne mišice vsakih pet sekund, v upanju, da so zrasle za dva nanometra.

Samozavest je pomembna za uspeh v tvojem življenju. Če se ti zdi, da si v brezupnem stanju, se boš prenehal truditi. Če pa se ti zdi, da si v dobrem stanju, boš menil, da se ti ni treba truditi.

To enako drži tudi za duhovno področje. Nekateri ljudje menijo, da so preslabi, da bi jim Bog lahko pomagal. Toda Jezus to ve in On pravi, da lahko reši »tiste, ki se po njem bližajo Bogu«. (Heb 7,25)

Preberi Raz 3,17. Krščanska samozavest je kakor ogledalo v dvorani, ki pravi: »Seveda se lahko izboljšaš in vsak dan si vse bolj podoben Očetu.«

Četrtek

Moj prijatelj Paul ima borovec in je nanj zelo ponosen. V divjini lahko to drevo zraste tudi do trideset metrov. On pa ga ima v majhni posodi in je velik le trideset centimetrov.

To je drevo bonsai. Leta sta ga Paul (in pred njim njegov oče) občasno izkopala in mu posekala korenine ter uporabila še druge zvijače, da sta ovirala njegovo rast.

Zaradi česa bi ti lahko postal bonsai?

1. Grehi, kot so čaranje, zavist, jeza, nadutost, nedostopnost, alkohol in druga mamila, lahko ovirajo tvojo rast.
2. Nikoli si ne zastaviš visokih ciljev. Bog želi, da se potruдиš, kolikor si zmožen.
3. Zaradi nezadostne hrane. Ukoreninjenost v napačnih stvareh.
4. Rast navznoter – ves čas misliti samo nase.
5. Zaradi izkrivljenosti in popačenosti, ki sta posledici kriticizma in negativizma.
6. Ker si srečen tam, kjer si, in ne dovoliš Svetemu Duhu, da ti pomaga rasti. Ne želiš se preveč navdušiti in vznemiriti, zato samo sediš na varnem in ostaneš previden.

Apostol Pavel je naletel na nekatere Korinčane, ki so bili podobni temu. Preberi 1 Kor 14,20. O čem v tvojem življenju bi govoril apostol Pavel, če bi pisal pismo tebi?

Petek

Edward »Utrujeni« Dunlop je bil vrhunski atlet. Igral je ragbi za Avstralijo in bil tudi boksarski prvak v težki kategoriji na svoji šoli – vse to ob študiju medicine.

Ko je izbruhnila druga svetovna vojna, se je pridružil vojski. Pa ne, da bi se bojeval, marveč kot zdravnik. Služil je v Libiji, Grčiji in v krvavem preseljevanju s Krete.

Tam je pred odhodom domov služil z znanimi »tobruškimi podgana-

mi«. Njegova ladja ga je odložila na Javi, ki je bila tarča japonskih napadov. Februarja 1942 so »Utrujenega« zajeli.

Vojna zbudi v ljudeh tisto najhujše, in tudi Edwardovi japonski ječarji niso bili izjema. Njihovi ujetniki so komajda zaužili kaj hrane, bili so pregarani in od njih se je pričakovalo, da gradijo železniško progo Burma-Tajska skozi gosto džunglo. Možje so zaradi krutosti, tropskih boleznih in lakote umirali kakor muhe.

Edward je redko pokazal svoje sovražstvo svojim ječarjem in po vojni je sodeloval v izboljšavi odnosov med Avstralijo in Japonsko. Japonci so pogosto prenočevali v njegovem domu.

Na njegovem pogrebu so jokali celo najbolj zdržljivi vojaki, ko je nekdanji avstralski guverner dejal: »Zagrenjenost ni našla prostora v njegovem srcu. ... Namesto tega je črpal moč, da je svojim sovražnikom krščansko odpuščal.«

Preberi Mt 25,34-36. To besedilo so prebrali na Edwardovem pogrebu.

DELUJ

Da bi ta teden povečal svoje zanimanje za branje Svetega pisma, poskusi naslednje: izberi besedilo in a) ga zapiši s svojimi besedami, b) napiši pesem o tej temi, c) nariši kaj, kar ponazarja to besedilo.

8

ODVISNO OD TEBE

Uvod »Ali naj grem na zaključek šolskega leta z Guidom ali Alphonsom?« »Na katero fakulteto naj se vpišem?« »Ali naj sploh grem na fakulteto?« »Katero službo čez poletje naj sprejmem – v McDonaldsu ali v restavraciji ob avtocesti?« »Ali naj se vpišem h košarki ali k plavanju?« »Kaj naj sedaj počnem?« Ko si ugotovil, kaj ima prednost in kakšne so možne posledice, je čas, da deluješ. Kako pa se lahko dobro odločaš? Beri dalje.

Glas na drugi strani žice je bil zadržan: »Halo, mami!« Shelly je globoko vzdihnila in se poskusila pomiriti.

»Kako si, ljubica? Ali je kaj narobe? Precej pozno kličeš.«

»Vem,« Nastal je dolg premor. »Samo...« Njen glas se je izgubil.

Minilo je nekaj sekund, preden je spregovorila njena mati. »Ljubica, saj veš, da mi lahko vse poveš. Kaj je narobe?«

Ko pride domov, nikoli ne pove, s kom je bil, in sploh nič ne pove.

Shelly je sedla na gola tla in v rokah še vedno držala dojenčka.

»No, spet je po starem. Saj veš, z nama z Garyjem. Spet je šel. Nisem ga videla že od nedelje.«

»Ali se ti kaj sanja, kam bi lahko šel?«

»Ne.« Obrisala si je solzo. »V ponedeljek, ko sem se vračala z dela, sem šla po Bredo k varuški in takrat je bil doma. Vendar ni ostal na večerji. Dejal je, da se bo sešel z nekaterimi prijatelji. Tisto noč ga ni

bilo domov in odtlej ga ni. Tri dni!« Njen glas je komaj opazno vztrepetal.

Njena mati je zastala, potem pa rekla. »To se je enkrat že zgodilo, ali ne?«

Shelly je prikimala. »Aha, takoj po Bredinem rojstvu. Rekel mi je: 'Vsak večer delam pozno v noč, zato bom prespal kar tam, dokler ne bo mimo ta gneča.' Ko pa pride domov, nikoli ne pove, s kom je bil, in sploh nič ne pove.« Zavzdihnila je.

»Kakšen pa je, kadar je doma?«

»Ne vem. Mislim, da v redu. Vendar vem, da zameri otroku, ker ves čas joče. Nikoli je ne vzame v naročje.« Spet je zavzdihnila.

»In sploh še nisva... saj veš, imela kakšne romance ali kaj podobnega, odkar sem prišla iz bolnišnice. Vedno me opazuje s pogledom 'ti si me spravila v to'.«

Mati se je obotavljala. »Ne vem, kako naj te to vprašam. Ali se Gary dobiva s katero drugo?«

Iskreno vprašanje je skoraj zlomilo Shelly. »Ne... ne vem. Včasih mislim, da je tako. Vendar nikoli ničesar ne reče.« Tiho je pričela hlipati.

»Saj veš, da se lahko vrneš domov,« je mati tiho rekla.

Shelly je nesrečno prikimala. »Vem, toda...« Obrisala si je oči.

»Poročena sva manj kakor leto dni. Ne želim se samo vdati.«

»Ljubica, to je tvoja odločitev. Saj veš, da bova z očkom podpirala vsakršno tvojo odločitev.«

»Vem.« Otroka je položila na drugo stran in preprijela slušalko.

KLJUČNO BESEDILO

! »Kako dolgo omahujete na dve strani? Če je Gospod Bog, hodite za njim, če pa je Baal, hodite za njim!« (1 Kr 18,21)

»Tolikokrat sem se že napačno odločila in se spravila v to godljo. Ne bi rada naredila še kakšne neumnosti.«

»Tako je,« se je strinjala mati.

»Odvisno je od tebe. Premisli in me jutri pokliči. Lahko prideva pote, če se boš tako odločila.«

Shelly je molče držala slušalko.

»Prav,« je končno zašepetala.

ODKRIJ

Sobota

»Ne morem se odločiti!« To je značilna besedna zveza v slaščičarni, kjer ponujajo 31 različnih vrst sladoleda.

In vse se samo še poslabša. Kaj naj študiram? S kom naj se poročim? Za kateri poklic naj se odločim? Kje naj živim? Težke odločitve, za rešitev pa se ne moreš zateči k nobenemu poprejšnjemu primeru.

Najpomembnejše pa so odločitve, ki zadevajo našo večnost. Ali bomo zaupali Bogu? Ali bomo z njim gojili rastoče prijateljstvo? Ali bomo živeli kot njegove priče?

RAZMISLI

Ali sem se že kdaj moral odločiti glede česa pomembnega?

Razmisli o prihodnosti. Katere tri odločitve vidiš kot najpomembnejše, ki jih boš storil v naslednjih desetih letih?

1. _____

2. _____

3. _____

Preberi Prg 3,5.6. Kaj obljublja Bog glede naše potrebe po pomoči pri odločanju za dobre stvari?

Kako bi z vsakdanjimi besedami razložil, kaj pomeni priznati Boga?

Nedelja

Morris Venden je v svoji knjigi *Kako spoznati Božjo voljo v svojem*

življenju zapisal osem korakov, ki nam pomagajo odkriti Božjo voljo v naših odločitvah.

Prvi korak: Ne imej svoje volje v dani zadevi. Venden pravi, da je v redu, če nam je kaj bolj všeč. Toda tvoja volja mora ostati neopredeljena. Prav ti mora biti, kamor koli te Bog popelje.

V molitvi razmisli o naslednjih vprašanjih: Ali so v mojem življenju področja, kjer nisem pripravljen sprejeti Božjega vodstva? Ali se želim glede česa odločiti sam, vem pa, da bi me Bog vodil drugače? Kako se lahko zgodi, da postanem »pripravljen«?

Ponedeljek

»Tokrat se je to zdelo edino pravilno!« Ali ste že kdaj slišali te žalostne besede? Če obstaja nezanesljiv vodnik v našem odločanju, potem so to čustva.

Drugi korak po Vendnu: Ne odločajte se le po čustvih.

Katere uničevalne odločitve – sloveče na čustvih – so naredile naslednje svetopisemske osebe? Najprej napiši, kaj je po tvoje kdo občutil in kaj se je odločil.

Mojzes (4 Mz 20,11)

Čustvo: _____

Odločitev: _____

Samson (Sod 16)

Čustvo: _____

Odločitev: _____

David (2 Sam 11)

Čustvo: _____

Odločitev: _____

Še enkrat preberi uvodno zgodbo. Kaj misliš, da čuti Shelly? Kaj bi morala narediti, da se ne bi odločila samo na temelju čustev?

Kaj besedilo v Jak 1,5 svetuje, da naredimo, kadar nismo prepričani, kaj naj storimo v danih razmerah?

Torek

Tretji korak: Proučite Božjo besedo. Večina Božje volje je že bila razodeta v njegovih 66 knjigah. Bog je že razodel svoj načrt, in sicer temo za temo.

Nekateri ljudje za iskanje Božje volje uporabljajo naslednjo metodo: preprosto kjer koli odprejo Sveto pismo, zaprejo oči in slepo vanj položijo prst na neko besedilo, pri tem pa upajo, da bodo odkrili nasvet. Kaj je s tem narobe? Preberi 2 Tim 2,15.

moral na pot, odpove akumulator v avtomobilu. Za pol ure zamudiš letalo in za karto ti ne povrnejo denarja.

Zapomni si, da nam Bog daje navsote v vseh svojih 66 knjigah. Deset zapovedi, blagri – po vsej njegovi Besedi najdemo njegovo modrost, ki nam jo je namenil. Ali naj vzamemo poljubno besedilo tukaj in drugega tam? Vsekakor, vendar je to varno samo znotraj celotnega Svetega pisma.

S svojimi besedami pojasni, kaj vsaka od naslednjih vrst pravi o odločanju.

Ps 119,105

2 Tim 3,16

Sreda

- 1. prizor:** Upal si, da boš šel na fakulteto, vendar nimaš denarja. Dva tedna pred vpisom ti krščanski sorodnik pošlje nepričakovani dar v obliki 2.000 evrov.
- 2. prizor:** Z letalom želiš odpotovati k starim staršem, da boš z njimi preživel počitnice. Na jutro, ko bi

Ali si v vsakem primeru prepoznal Božje vodstvo? Le kateri božanski razlogi bi se lahko skrivali za vsakim od zgoraj opisanih prizorov?

Četrti korak s seznama Morrisa Vendna: Premisli po Božji previdnosti dane okoliščine. Kako ti je Bog odpiral in zapiral vrata? Razmisli o tem, kako te je vodil v preteklosti.

Peti korak: Nič ne more pomagati tako zelo v odločitvah kakor zvest prijatelj, ki je povezan z Bogom.

Napiši nekaj imen prijateljev, katerim lahko zaupaš.

Ali si sam takšen prijatelj?

Četrtek

Salomon je to počel. Tudi Jezus, Jozue, Daniel, David in toliko drugih

svetopisemskih junakov. Vsi so molili.

Šesti korak je eden najpomembnejših za uspešno odločanje: V molitvi prosite Boga, da vam razodene svojo voljo.

Venden pravi: »Odgovor je molitev. Veliko molitve. Nenehna molitev. Goreča molitev. Vztrajna molitev.«

Ali se želiš v življenju pravilno odločati? Potem moli. Ali ceniš dober nasvet od njega, ki vse ve? Moli! Še enkrat razmisli o besedilu v Jak 1,5: »Če pa ima kdo izmed vas premalo modrosti, naj je prosi Boga, ki vsem daje obilo in nikomur ne opo- naša; in dala se mu bo.« Preberi Lk 11,9.

Veruj. Vedno znova spomni samega sebe: Boga resnično zanima

- ◆ moje družabno življenje
- ◆ moje ocene
- ◆ moja odločitev glede fakultete
- ◆ moji duhovni boji
- ◆ moj prihodnji zakonski tovariš
- ◆ moj poklic

DELUJ

Zaproši katerega od odraslih vernikov ali pa odgovornega za cerkveno knjižnico, če jo imate v vaši cerkvi, da ti posodi knjigo Morrisa L. Vendra z naslovom **KAKO SPOZNATI BOŽJO VOLJO V SVOJEM ŽIVLJENJU**. Izdana je bila leta 1995 v založbi Znamenja časa. Preberi jo in pripravi povzetek za svoje prijatelje v cerkvi ali za sošolce.

Petek

Čas je za dejanje! **Sedmi korak:** Odločite se!

Osmi korak: Ravnajte se po svoji odločitvi.

Sveto pismo ne podpira prilagodljivcev. Razmisli, k čemu spodbujajo naslednja besedila:

- ☉ »Sem k meni, kdor je Gospodu na strani! In zbero se k njemu vsi Levijevi sinovi.« (2 Mz 32,26)
- ☉ »Izberite si danes, komu boste služili. ... Jaz pa in moja hiša hočemo služiti Gospodu.« (Joz 24,15)
- ☉ »Kako dolgo omahujete na dve strani? Če je Gospod Bog, hodite za njim, če pa je Baal, hodite za njim!« (1 Kr 18,21)
- ☉ »Nihče ne more dvema gospodoma služiti; ker ali bo enega mrzil in drugega ljubil ali bo enemu vdan in bo drugega zaničeval. Ne morete Bogu služiti in mamonu.« (Mt 6,24)
- ☉ »Tako pa, ker si mlačen in ne mrzel, ne gorak, te hočem izpljuniti iz svojih ust.« (Raz 3,16)

Cilj je, da deluješ. V molitvi se odloči in potem to odločitev izvrši in bo di vedno pozoren na Božje vodstvo.

9

PRIČA OBRAMBE

Uvod Mati se je vrnila domov z vznemirljivo novico. Peggy, njena najljubša sestrična, se bo poročila. Vsa družina se bo odpravila na poročno slavje. Potem pa je mati omenila datum. Prav tisti konec tedna, ko je načrtovan izlet s kanuji. Arnold je postal žalosten. Videti je bilo, da mu mati bere misli. »Arnold,« je rekla, »sam se lahko odločiš, ali boš šel na poroko ali ne. Peggy ima rada mene in tebe. Iz ljubezni si dolžan biti na tej poroki.«

Bil je uspešen. Vendar je bil srednjih let in grd. Bil je tako odbijajoč, da se nobeno dekle ali njeni starši niso zmenili zanj kot možnega zakonca.

Pa ga to ni motilo. Svojo moč je usmeril v delo. Občasno si je zaželel, da bi se imel h komu vračati domov, da bi imel koga ljubiti in z njim deliti življenje. Morda koga, ki bi bil podoben ljubki mladi vdovi, ki je delala na njegovih njivah. Toda čemu bi tratil čas? Prav gotovo je bila dobro vzdrževana kmetija vsaj toliko pomembna kakor žena. Več ni potreboval.

Okoli polnoči se je nenadoma prebudil. Nekdo je bil ob njegovih nogah.

Utonil je v miren spanec, spanec človeka, ki je ves dan garal. Okoli polnoči se je nenadoma prebudil. Nekdo je bil ob njegovih nogah. Ali ga želi kdo povezati s škandalom? Najbrž je bil glasen, ko se je prebudil. Slišal je njeno dihanje, vendar ni spala.

Tiho je vprašal: »Kdo pa si?«

KLJUČNO BESEDILO

! »Ali jaz imam večje pričevanje kakor Janezovo: dela namreč, katera mi je Oče izročil, da jih dopolnim, prav ta dela, ki jih jaz delam, pričajo zame, da me je Oče poslal.« (Jn 5,36)

Iz teme se je zaslišal plašen glas. »Jaz sem Ruta. Pokrij me s svojim plaščem.«

To ljubko dekle ga je prosilo, naj se poroči z njo!

Kar naenkrat se je pojavila obilna mešanica občutkov, ki jih poprej ni občutil. Radost. Občudovanje. Hvaležnost. Navdušenost. Zaskrbljenost. Ljubezen. Zaščita. Vse to in še več ji bo dal. Občutil je takšno čisto ljubezen, da je nič nikoli ne sme spraviti pod vprašaj. Mora jo zaščititi. Mora dobiti koga za pričo zvezi, ki jo želi skleniti s to prelepo žensko.

Bil je utrujen, sedaj pa nič več. Budno jo je pazil.

Naomi je poslal darilo. Ničesar ne sme izpustiti.

In še preden so se odprla mestna vrata, je že bil tam. Potreboval je najboljšo možno pričo. Starešine, ki so jih spoštovali vsi ljudje. Zelo se bo potrudil, saj jo je ljubil s čisto in iskreno ljubeznijo.

ODKRIJ

Sobota

Čemu priče? Preberi Rutino knjigo, še posebej 3. in 4. poglavje.

V Rutini knjigi je Boaz simbol Boga. Boaza je skrbelo za Ruto in

svoj sloves. Zato je hotel veliko spoštovanih prič na svoji poroki z Ruto. Tudi v današnjem času poroke posnemajo podobno izročilo. Večina si želi (če si to lahko privošči) javno poročiti pred Bogom kot glavno pričo in imeti čim več prijateljev, ki bi bili priča poroki. To priča o globini in iskrenosti njihove ljubezni. Upajo, da bo morda to pričevanje pomagalo, da bo zakon uspešen.

Bog je predan odnosu s svojim ljudstvom. Prizadeva si za čim več dobrih prič. Njihova naloga pa je opazovati njegovo čisto in močno ljubezen do ljudstva in potem vsakomur pričati o njegovi ljubezni do njih.

Rutina knjiga je lahko tudi prilika o krščanskem življenju. Poveži osebe in kristjane, ki jih predstavljajo.

Boaz	drugi kristjani v cerkvi
Ruta	krščanski sorodniki in prijatelji
Naomi	Jezus
Bliž.sorodnik	nov kristjan
Starejša priča	dolgo spreobrnjeni kristjan

Preberi Mt 22,1-10. Kralj vabi goste na sinovo svatbo. Povabil je nekaj izbranih ljudi. Pa niso hoteli priti. Pravzaprav so celo hudobno ravnali z njegovimi služabniki. To je kralja razbesnelo. S svojimi dejanji so pokazali, da prezirajo kralja. Njegova poštenost in sinova sreča jim nista nič pomenili.

Kralj pa je še vedno potreboval priče. Potem je povabil meščane in ljudi z ulice in jih povabil kot priče. S tem je užalil najprej povabljenega. Dobra poteza, čudovita zgodba.

Meščani, ki so poslušali Jezusa, so se najbrž hihitali mencajočim Judom, ko so poslušali to priliko. Poznaje so izvedeli, da so med običajne ljudi zajeti tudi pogani. Toda Izrael naj bi bil Jezusova nevesta. Nevesta je duhovni Izrael. Poroka torej ponazarja sodbo, prilika pa govori o koncu sveta. Vabilo velja vsem kristjanom. Sami sebe moramo vprašati, ali smo resnično pripravljene pričati o Bogu in njegovi dobroti?

Kaj ljudi najbolj zanima, ko si dolačajo prednosti?

RAZMISLI

• Zakaj je bilo Boazu treba najti spoštovano pričo? Kdo je imel korist od dobre priče?

Zakaj so nejevoljne priče Bogu neuporabne in niso usposobljene za nebesa?

zanj pričajo volkovi v ovčjih oblačilih.

Ali ni bil ta možakar samo skromen? Ali ni stremuštvo slabo? Zakaj bi Bog komu preprečil nebesa, ker si ne želi napredovati?

Ponedeljek

Preberi Mt 22,11-14. Pri Jezusovih prilikah je čudovito tudi to, da prav takrat, ko misliš, da si jo doumel, zapaziš še en zorni kot. V današnjem besedilu je kralj zavrnil priče. Toda čemu bi to storil, ko pa si želi čim več prič?

Boaz je želel najti ljudi na častnih položajih, kraljevi gostje pa niso bili na takšnih položajih. Kralj je poskrbel za to. Njegovi služabniki so pozdravili vsakogar pri vratih, mu pomagali, da se je skopal, razkošno oblekel in mu določili položaj, ki je bil vreden kraljevega gosta.

Nekemu moškemu pa ni bil všeč takšen red. Tako na slavje ni želel priti. Odločil se je narediti po svoje.

V njegovih mislih se je moralo odvijati približno tole. »Čemu sem tukaj? Očitno temu kralju nihče ne reče ne. Mislim sem, da je to samo zabava. Ne želim si kakšne službe. Zato bom šel kar v svojem običajnem oblačilu.«

Takšnega ga je opazil kralj. In ga tudi vrgel z zabave. Bog ne želi, da

Torek

Preberi Mt 13,45.46. Ena od težav v priliki o nepripravljenem gostu je vzrok, zakaj niso hoteli na bogato, veselo in pomembno poroko. Jezus je rekel, da sta jih bolj zanimala posest in posel. Kako pa lahko človek primerja pravo poroko v nebesih s posestvom ali poslom?

Prilika, ki si jo prebral danes, govori o vrednosti in lepoti. Človek iz prilike je iskal dragocene čudovite biserere. Njegov cilj je bil najti nekaj resnično vrednega in lepega. Ko je nazadnje odkril resnično čudovit biser, je bil zanj pripravljen dati prav vse.

Za to pa je bilo treba resno premisliti. Moral je biti izurjen. Moral je iskati nekaj resnično dobrega. Božji cilj je, da nam da ta biser. V njegovem neprecenljivem biseru so zajeti njegovo prijateljstvo, moč in vodstvo. Božji program je edino, za kar je vredno živeti na tej zemlji. Brez

dejavne službe Svetega Duha v našem življenju bi Bogu vsi po vrsti rekli »ne, hvala«.

Pričanje o Bogu zajema veliko vrst dejavnosti. Pojasni, kako naslednje dejavnosti povečujejo Boga.

1. Janez je v bolnišnici povedal svojemu prijatelju, da ga Bog ljubi.

2. Walter je v poslu zaslovel zaradi svojih vrlin.

3. Sara je kristjanka študentka, ki se v šoli zelo trudi.

na zemlji. V tem besedilu piše, da so ga obsodili, ker je na sobotni dan ozdravil človeka. To je bilo proti farizejskim pravilom za popolno posevečevanje sobote.

Potem pa jim je Jezus naravnost povedal, da je Božji Sin. Zanje je bilo to bogokletno (če kdo trdi zase, da je Bog) in kaznivo s smrtjo. Farizeji so menili, da brez prič namreč nima pravice do takšne trditve.

Jezus pa je odgovoril, da ima več kakor najmanjše število prič (dve). Svojo besedo je omenil kot prvo pričo, beseda Janeza Krstnika je bila druga priča; pričevanje njegovega Očeta, po komer dela dobra dela, pa je bilo tretja priča.

Ali želiš pričati za Jezusa? Ali želiš ljudem povedati o neprecenljivem biseru?

Naslednji način je podal Jezus in ga je zapisal apostol Janez:

- ◆ Ljudem povej, kaj je Bog naredil zate.
- ◆ Živi tako, da bodo drugi dobro govorili o tvoji veri in tebi.
- ◆ Od Svetega Duha sprejmi moč, ki te bo usposobila postati zmagovalec.

Adventisti sedmega dne trdimo, da smo povabljeni na Jezusovo svatbo ob drugem prihodu. Vsi, ki pa bodo odšli na Jezusovo poročno slavlje, morajo biti učinkoviti pri svojem pričanju.

Sreda

Preberi Jn 5,30-38.

Težava pričanja je bila prav ta, s katero se je srečal Jezus, ko je živel

Preberi Jn 9,1-3.27-38. Včasih sprašujemo, komu naj pričamo. Včasih smo podobni slepcem, ki ne vidijo potreb okoli sebe. V priliki so učenci vprašali, zakaj je bil mož slep. Jezus jim je podal neverjeten odgovor.

Ta človek naj bi v svojem življenju kazal Božja dela. Kako? Na koncu poglavja boste videli, da je to počel. Farizeji so strašansko pritiskali nanj, on pa je pričal, kaj je Jezus naredil zanj. Pozneje se mu je Jezus razodel, in on ga je molil.

Tako naj bi bilo tudi v našem življenju. Kazati moramo Božja dela s tem, da jasno pričamo o Božji dobroti vsakomur, ki tega še ne ve.

Arnold se je odločil oditi na Peggyjino poroko. Menil je že, da bo prav slabe volje, vendar se je navzel ozračja. Ko je srečen par zapustil cerkev, so zadoneli tudi zvonovi. Arnold je bil navdušen.

Pozneje pa je slišal drug zorni kot. V šoli je nekoga slišal govoriti, da Peggy živi z nekim moškim.

»Ta moški je Fred, njen mož,« je zavpil Arnold. »Bil sem pri poroki.«

Bog tudi od nas pričakuje pričanje. V hrupnem izražanju naše vere je prostor tudi za zvonove, glasbo in veselje. To je evangelizem. Obstaja pa tudi potreba po tihem zgledu, ki ga vsak dan dajemo s svojim življenjem in besedami.

DELUJ

Če si komu priča, potem je tvoja naloga podati čimbolj živ opis. Naredi seznam živih podrobnosti o svojem prostoru v nebesih ali pa enega od dogodkov ob Jezusovem drugem prihodu, ki se ga veseliš. Potem prosiš Boga, naj ti da priložnost, da se o tem prizoru pogovoriš še s kom.

10

MAGGIJINA SPREMEMBA

Uvod Kako se počutiš, kadar te kdo pohvali za nekaj, kar si naredil? Ali ti je nerodno? Ali se sprašuješ o njegovih spodbudah? Ali si vznemirjen? Dvomiš o njegovih razlogih za takšno vedenje? Ali pa s pohvalo dobiš spodbudo, ki jo potrebuješ, da se lahko prebijaš skozi vsakodnevne življenjske težave? Ali ti pomaga, če odkrivaš, kako se lahko izboljšaš? Ali te to približa Bogu? Sad iskrene pohvale je lahko tudi spremenjeno življenje. To se je zgodilo v uvodni zgodbi tega tedna.

Janet je vztrajala: »Grda je. Saj sploh nima osebnosti in veliko prebučna je.«

»Ni mi mar, kako ti gledaš na zadevo, Jill – Maggie je preprosto izgubljen primer!«

»Samo poglej si njene svedraste lase, ki so podobni koruznim nitkam, in njen živo rdeč lak za nohte in vso njeno zeleno šaro okoli oči,« je dodala Beth. »Tukaj ji ne bo uspelo.«

Jill pa so v ušesih odmevale dedkove besede: »V vsakomer je nekaj dobrega, Jill. Včasih se moraš pač zelo potruditi, da to najdeš.«

Ko so dekleta spregovorila z Maggie, jih je samo oplazila s pogledom in šla dalje.

»Dedek, poglej si gospoda Jonesa. Je mestni pijanec, ki pretepa svojo ženo, ne plačuje računov, njegovi otroci so raztrgani in lačni. V njem ne vidim nič dobrega. Sedaj je celo v ječi.«

»Je pa najboljši bas daleč naokoli. In poleg tega, kakor misli v srcu, takšen tudi je. Tom misli, da je grozen človek. Vsi mu to pravijo. Zato po moje tudi tako ravna.«

»Hočeš reči, da bi bil gospod Jones dober, če bi tako mislil o sebi, dedek?«

KLJUČNO BESEDILO

- ! »Kdor zaničuje svojega bližnjega, greši, kdor pa milost deli ubogim, o blagor mu!« (Prg 14,21)
- »Prav gotovo.«

Jill se je spet pridružila prijateljicam.

»Če bi Maggie mislila, da je drugačna, bi morda videli spremembo,« je drzno poskusila.

»Kako pa naj misli, da njeni lasje niso svedrasti in da njen glas ni glasen?« je vprašala Sue.

»Morda ji me lahko povemo drugače,« je vztrajala Jill.

»Oh, daj no, Jill. Ali hočeš, da lažemo?« je bila nezaupljiva Janet.

»Ne, toda včasih se moraš potruditi, da najdeš kaj dobrega. Poskusimo.«

»Ne morem tratiti svojega časa za tvoje bedaste načrte,« je pripomnila Sue.

»Oh, ne vem, Sue,« je vskočila Beth. »Zna biti zabavno. Lahko rečemo: Maggie, kako čudovite zelene oči imaš. Resnično se ujemajo s tvojim zelenim senčilom – tako zelo, da niti ne vemo, kje se konča!« Dekleta so se zasmejala.

»Tako je! Njene čudovite oči. Začnimo s tem!« je nadaljevala Jill.

Začetek je bil težak. Ko so dekleta spregovorila z Maggie, jih je samo oplazila s pogledom in šla dalje.

»Menim, da vidite, kako prijateljsko je razpoložena,« je rekla Beth.

»Kako pa naj bi se odzvala po tem, kako smo ravnale z njo?« je vprašala Jill. »Najbrž misli, da gre za šalo.«

Neko jutro je Jill zagledala Maggie na poti v šolo in poskusila z njo pričeti pogovor.

»Dobro jutro, Maggie,« je rekla veselo. Maggie je hodila dalje. Jill je poskusila znova. »Ali misliš, da bomo danes pri matematiki pisali preizkus?«

»Nimam pojma.«

»G. Palmero nas vsak teden preizkusi in danes je četrtek,« je nadaljevala Jill. »Pa te najbrž ne skrbi, saj si pri tem predmetu zelo dobra.«

»Če misliš, da ti bom dovolila prepisati domačo nalogo,« je bleknila Maggie, »se motiš. Zelo se trudim za svoje ocene in tudi ti se lahko!«

Jill je osupnila. Zajecljala je: »Ne, samo – ne, saj sem naredila svojo domačo nalogo, samo prijazna sem poskušala biti, ampak... ampak...«

»Prijazna!« Maggie je skoraj zasopihala. »Prijazna?« Tokrat ni izgovorila tako trdo.

Ostanek poti sta prehodili molče.

»Ali boš jedla z nami?« je Jill poskusila še enkrat. »Prihranila ti bom prostor,« je dodala.

V jedilnici je bila Maggie presenečena, ko jo je Jill poklicala k mizi, kjer sta bili še Beth in Janet, vendar je njen obraz preletel bled nasmeh. Njene kodraste lase je povezoval rdeče vijoličast trak, ki je bodel v oči ob rumenem puloverju, ki ga je nosila.

RAZMISLI

? Kako zelo živim po pričakovanjih drugih, najsi gre za dobra ali slaba pričakovanja?

»Sovražim brokoli, pa korenje tudi!« je godrnjala Beth, ko je pogoltnila nekaj korenja. »Vendar se poskušam držati svoje diete. Mama pravi, da je dobro za moje oči.« Jill je zgrabila priložnost.

»Maggie, čudovite oči imaš. Ali veš to? Prepričana sem, da so čudovito videti, ko oblečeš roza pulover. Roza barva se mi zdi lepa in nežna barva.« Maggie je zardela.

Naslednji dan je Maggie nosila roza pulover. Dekleta so jo pohvalile in poudarile nekaj njenih dobrih lastnosti. Rodilo se je prijateljstvo.

Neki petek je Beth oznanila: »Uganite, kaj! V nedeljo popoldan imam zabavo in vse ste povabljene. Tam bo tudi moja sosedka z zanimivim sporedom.«

Maggie je prišla in dekleta so spet pohvalila njene dobre lastnosti, ko so se pogovarjala o laseh, oblekah in celotnem videzu. Sprememba na Maggie je bila skoraj čudežna. Ne samo da se je spremenila njena zunanost, marveč je postala tudi bolj prijateljska, ko je spremenila svoj pogled nase.

»Zakaj se ne bi udeležila poskusa za vlogo v šolski igri, Maggie?« je neko popoldne vprašala Jill. Dekleta so prebrala obvestilo na vratih angleške učilnice: »Deklica iz soseščine. Poskus danes ob 18.00.«

»Imaš čudovit jasen glas.«

»Ali resnično misliš, da zmorem?« Maggie ni mogla skriti svojega navdušenja.

Nekaj tednov pozneje so dekleta sedela v prvi vrsti in spremljala igro.

Videla so žareč obraz svoje prijateljice, ko je kot oseba z glavno vlogo prišla naprej in se priklonila. Občinstvo je glasno ploskalo in čudovito usklajen glas je rekel: »Hvala za rože.«

ODKRIJ

Sobota

Dale Carnegie v svoji knjigi *Kako pridobiti prijatelje in vplivati na ljudi* piše: »Recite otroku, možu ali delavcu, da je glede česa neumen ali bufast... pa ste uničili skoraj vse možnosti, da bi se poboljšal. Uporabite nasprotno tehniko: bodite radodarni s spodbudami, olajšajte jim zadevo; naj druga oseba ve, da verjamete v njeno sposobnost, da nekaj stori, da ima zanj še nerazvit dar – pa bo pred ogledalom vadila, dokler se ne bo stemnilo, in vse to zato, da bi bila odlična.« /Dale Carnegie, *Kako pridobiti prijatelje in vplivati na ljudi*, str. 276/

Hvala je čudovita. Preglej uvodno zgodbo in dopolni naslednje povedi:

Namesto da bi dekleta Maggie rekla, da potrebuje pomoč, so

Namesto da bi dejale Maggie, naj si preneha senčiti oči, so

Namesto, da bi Maggie rekle, da ima močan glas, so

Namesto da bi Maggie kazale nje-ne napake, so

Kaj od naslednjega si v svojem življenju izboljšal zaradi pohvale?

- delo v šoli
- oblačenje
- vedenje
- pogovor
- splošen življenjski slog
- odnos z Bogom
- odnos z družino

Nedelja

Kakšna je razlika med pohvalo in laskanjem? Ena od razlag laskanja pravi, da je pretirana hvala s sebičnim razlogom. Je ničeva in tistega,

komur je namenjena, pusti praznega in z nelagodnim občutkom.

Pohvala pa po drugi strani pomeni izražanje naklonjenosti, odobravanje ali hvalo. Pohvala je iskren poklon. Da naša pohvala ne bi zašla v skupino laskanja, se navadimo pohvaliti določeno. Namesto da rečemo: »Vedno si videti tako čudovita,« lahko rečemo nekaj določenega kot recimo: »Všeč mi je barva te obleke,« ali: »Všeč mi je slog te obleke.« Tako pohvala ni pretirana.

Pohvalo so uporabili v številnih izobraževalnih poskusih. V enem od poskusov so skupini podpovprečnežev rekli: »Ste izbrana skupina učencev. Izbrali so vas, da bi pisali izredno zahteven preizkus. Izmed vseh šestih razredov so to skupino izbrali kot najprimernejšo za to vrsto poskusa. Tukaj bom ves teden, da bi vam pomagal pripraviti se za preizkus, ki bo v petek. Vem, da bodo vaši starši, ravnatelj in vsi drugi presenečeni nad tem, kar lahko dosežete v enem tednu. Verjamem, da se boste potrudili in dosegli najboljše.«

V drugem razredu so dali niz preizkusov skupini izvrstnih učencev, ne da bi jim razlagali v čudovitem govoru. Raziskava je pokazala, da so bili izidi skoraj enaki.

Zapiši štiri stvari, ki jih po tvojem verovanju pohvala doseže v človeku, ali pa razmisli o tem, kaj pohvala pomeni tebi, in potem to zapiši.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

Ponedeljek

Ali poznaš ljudi, ki potrebujejo tvojo pomoč, da bi si razvili sposobnosti? Ko je Jezus prosil učence, naj mu pomagajo, ni bil niti eden med njimi »usposobljen« za nalogo, vendar je Jezus v njih videl možnost. Videl je, kaj lahko postanejo. »Pojdite za menoj,« je rekel ribičem. »In naredim vas za lovce ljudi.«

Jezus je pomagal ljudem razviti zaupanje in samozavest. Droben in vase negotov carinik, ki ga skoraj nihče ni maral, je pohitel pred množico in splezal na drevo, samo da bi videl Jezusa. Jezus se je ustavil natanko pod drevesom, na katerem je sedel Zahej, pogledal navzgor in rekel: »Zahej, pridi dol. Danes pridem v tvojo hišo.« Majhen mož ni bil več negotov, marveč je imel trdno zaupanje. Pohitel je navzdol in ponosno pospremil Jezusa na svoj dom.

Ali so naslednje izjave povečale ali zmanjšale Zahejevo zaupanje? Na črtice napiši P za povečale in Z za zmanjšale.

____ Jezus je z Zahejem spregovoril pred množico.

- ___ Jezus ga je poklical po imenu.
- ___ Zahej ni bil visok.
- ___ Jezus je pogledal Zaheja.
- ___ Ljudstvo ni maralo Zaheja.
- ___ Jezus je šel na Zahejev dom.

Lk 7,9

Lk 10,42

Kaj lahko narediš, da bi koga spodbudil postati zaupljivejši?

Jezus je vedno spodbujal. Kako je pohvalil ljudi v naslednjih besedilih?

Mt 9,22

Jn 1,47

Torek

Doslej smo govorili o pomembnosti pohvale, kako pa lahko pohvalimo druge? V spodnji uganki poišči deset besed, ki se nanašajo na pohvalo.

W	T	H	B	M	C	A	P	S	P
C	E	N	I	T	I	H	R	U	O
Ž	I	T	A	J	A	D	I	I	M
J	N	E	Z	E	B	U	J	L	O
A	N	O	L	K	O	P	A	Š	Č
Š	K	O	J	L	E	R	T	A	P
U	N	A	S	M	E	H	E	Q	X
L	W	X	M	Q	D	R	L	A	W
S	L	I	Y	K	R	H	J	Y	Y
O	S	P	O	D	B	U	D	A	G
P	Y	Q	A	L	A	V	H	O	P

Sreda

Pomembno je, da pohvalimo druge, enako pomembno pa je, da smo pohvaljeni tudi sami. Naša samozavest je velikokrat odvisna od tega, kar nam govorijo drugi. Kako pa naj hvalo sprejemamo? Navajamo dve skrajnosti:

Ko so Clarice povedali, da je deležna posebne časti, je odgovorila: »Kaj pa drugega!« Ko so Rochelle povedali, da ima veliko lepih oblek, je vzkliknila: »Kaj? Te stare cunje?«

Kako lahko takšni odgovori vplivajo na samozavest osebe, ki je kaj pohvalila? Zakaj?

Označi tisto, s čimer navadno odgovoriš na pohvalo:

- najlepša hvala
- to je pa lepo slišati
- ta starina

- saj se šališ
- tudi meni je všeč tvoj...
- to sem kupil/a...
- cenim tvojo pohvalo

Omalovaževanje pohvale z besedami kot recimo »ta starina« ali »meni se sploh ne zdi lepo« povzroči, da se pohvalodajalec počuti neumno, kakor da sam nima zdrave presoje. Lahko da bo minilo veliko časa, preden vas bo ponovno pohvalil. »Hvala« je dober odgovor. Je kratek in dovoljuje, da hitro preideš na kaj drugega, še posebej, če ti je nerodno ob vsej pozornosti, ki si je deležen. Tako ti ni treba razpravljati, druga oseba pa je vesela, da te je pohvalila.

»Hvala učinkovito odžene dvom, sumničavost, zavist, zagrenjenost, tesnobo, potrtnost in druga negativna razpoloženja, ki so pogosto posledica naših težav in ovirajo izliv radosti v našem življenju. Na kratko, hvala nas sprosti. Ne moremo besneti in hvaliti obenem.« /*Practicing Peace*, str. 18/

2. Kako lahko naše hvaljenje Boga spodbudi ljudi, ki nas opazujejo?

Četrtek

Predn končamo proučevanje tega tedna, si moramo ogledati še eno vrsto pohvale, katere sad je najboljša spodbuda – hvaljenje ali slavljenje Boga.

1. Kako nas lahko spodbudi hvaljenje Boga?

»Hvala kaže trdno zaupanje v Božje družabništvo z nami, kar je izraženo v besedah apostola Pavla: 'Če je Bog z nami, kdo je proti nam?' (Rim 8,31) Če to vrsto pravilno razumemo, pomeni, da Bog povede svoje otroke zoper vse sovražnike.« /*Practicing Peace*, str. 23/

Ljudje bodo začeli zaupati v Boga, če bodo videli, da ga mi hvalimo.

Petek

Pred nekaj leti je priljubljena pesem vsebovala besede »poudari dobro in odstrani slabo«.

Za to tudi gre pri spodbudi, ki jo podamo v pohvali. Ne jemljite poguma s poudarjanjem napak. Ustavite se na dobrem.

Ellen White v knjigi *Pot h Kristusu* pripoveduje o ženski, ki se je spre-

hajala v prečudovitem vrtu z ljubkimi vrtnicami. Namesto da bi hodila po označenih poteh in uživala v ljubkem cvetju, je tavalala med grmovjem in se grenko pritoževala nad strašnim trnjem.

Ne dovolite, da bi se vam zgodilo tako.

V drugih iščite dobro in jih pohvalite. Ko jih boste s pohvalo spodbujali, boste spodbujeni tudi sami.

Rešitev besedne uganke

CENITI, DAJATI, LJUBEZEN, POMOČ, SPODBUDA, POHVALA, PRIJATELJ, POKLON, NASMEH, POSLUŠAJ

DELUJ

Vsaj dvakrat ta teden si vzemi pet minut za pogovor, ki ti ga ne bi bilo treba imeti. Vsakič se potrudi sogovorniku reči kaj dobrega.

11

KONCERT HVALEŽNOSTI

Uvod Ali je razlika med hvaljenjem Boga in hvaležnostjo Bogu? Da, hvaležnost namreč ponese hvalo še korak dlje; to je osebna objava nečesa določenega, za kar hvališ Boga. Hvala samodejno vre iz srečnega srca; hvaležnost pa prihaja z zavestjo iz hvaležnega srca. S krščanskega stališča ni mogoče biti srečen, ne da bi bil hvaležen. Ta teden si bomo ogledali nekaj najbolj znanih psalmov hvaležnosti.

Ilka se je osredotočila na grčave babičine prste, ki so drseli po klaviaturi. Občudovala je lepoto, ki so jo ti še vedno izvabljali. »Kaj pa je narobe s tvojo babico? Ali se joče? Ali jo kaj boli?« je Jeremyjev vreščav glas prekinil tok Ilkinih misli.

»Pst. Ne moti je,« je prosila Ilka. »Ne, nič je ne boli – srečna je.« Jeremy je skomignil z rameni in z očmi preletel vrsto najstnikov, ki so prišli na cerkveni koncert. Šepetanje je postajalo vse glasnejše in tu in tam ga je zmotil grob smeh.

Smešno je bilo videti porumenele zvitke papirja, ki so stali na klavirju.

Ilka je z babico prišla v Ameriko pred kakšnim letom. Potovanje iz Češke je bila nočna mora, polna strahu in tesnobe. Na vsaki meji, ki sta jo prečkali, sta zadrževali sapo in se spraševali, ali ju bodo zavrnil. Cariniki pa so jima pregledali vizum, pritisnili pečat v potni list in jima pomahali, naj nadaljujeta.

Ko bi bili Ilkini starši še živi, bi bilo povsem drugače. Očetu in materi kot priznanima glasbenikoma ne bi bilo dovoljeno zapustiti države, ker

sta bila zanjo preveč uporabna. Ilka in babica pa sta bili sedaj sami. Stric Boris se je v Ameriko preselil pred desetimi leti in sedaj jima je plačal pot. Kako sta bili hvaležni, da imata dom, kamor lahko gresta.

Nekoč je bil njun dom v evropskem mestu Pragi zelo čudovit. Pred davnimi časi so tudi tam uživali svobodo. Človek je lahko bil kristjan, ni se mu bilo treba vpisati v komunistično partijo. Pred trgovinami ni bilo dolgih vrst za hrano. Pred cerkvenimi vrati ni bilo vladnih uslužbencev, ki so si zapisovali imena vernikov. Takrat so imeli Sveta pisma, da so jih proučevali, in tudi pesmarice, iz katerih so peli. Vse to se je končalo, ko so ruski tanki pridrveli na praške ulice.

Leta, ki so sledila, so bila težka. Ilka in babica sta se obe težko privadili strogosti komunističnega režima, v katerem ni bilo več svobodnih odločitev. Nista se hoteli odpovedati svojemu krščanstvu in prodati svojega verovanja s tem, da bi se vpisali med komuniste. Vlada, ki ji ni bilo všeč, da se nista vdali, jima je zaplenila dom in ju prisilila, da sta se preselili v utesnjeno stanovanje. Na koncu so jima vzeli celo Sveta pisma, pesmarice pa so obžrle miši, da je ostalo le nekaj raztrganih in porumenelih strani.

Prav s teh scefranih je sedaj igrala babica. Smešno je bilo videti porumenele zvitke papirja, ki so stali na klavirju. Ilko je še enkrat zmotilo pridušeno govorjenje, ki je prihajalo

KLJUČNO BESEDILO

! »Zahvaljujte Gospoda, ker je do-
• brotljiv, ker vekomaj traja njegova milost.« (Ps 136,1)

iz prve vrste, kjer so sedeli mladi. V grlu je začutila jezo.

»Zakaj uporablja te stare liste papirja?« je vprašala Mary in njen glas je bilo slišati kljub šepetu drugih, da jo je lahko slišala tudi njena prijateljica Cynthia.

Cynthia je skomignila z rameni.

»Pojma nimam. Saj imamo popolnoma dobre pesmarice. Morda je teh malo pesmi vse, kar zna zaigrati.«

Ilka je opazovala dekleti, vendar se je ugriznila v jezik. Kakšen smisel pa ima jeza? Kako pa bi lahko vedele, da je bila babica nekoč najboljša glasbenica vzhodne Evrope? Poleg tega pa je bil to koncert hvaležnosti – ni pomembno, kaj si mislijo drugi. Tako se babica lahko javno zahvali Bogu, ker ju je varno pripeljal skozi toliko težkih let in po toliko nezanesljivih kilometrih. Ilka se je sedaj ozrla na babičin obraz. V kotičkih utrujenih starih očes so se ji bleščale solze in se prelile po zgubanih starih licih. Babica se nikoli ni učila angleščine, vendar je pričela peti. Češke besede so zvenele nenavadno v tem prostoru, kjer so svobodo do češčenja jemali kot nekaj samoumevnega.

RAZMISLI

?Kdaj se je primerno osebno zahvaljevati Bogu? Kdaj pa je primernejše javno zahvaljevanje?

Vsi so umolknili, ko so poslušali starkin s čustvi napolnjen glas. Potem pa se je v ozadju dvorane pridružil angleški glas. Potem pa še eden in še eden. Sčasoma so najstniki pričeli peti, čeprav je bilo na njihovih obrazih mogoče razbrati zmedo. Vso cerkev so napolnile besede in glasba, ko je babica igrala:

»Veselite se, čisti v srcu!

Veselite se, slavite in pojte;
dvignite praznično zastavo,
križ vašega Kristusa Kralja.

Veselite se, veselite se, veselite,
slavite in pojte!«

ODKRIJ

Sobota

Čeprav bi morda raje verjeli drugače, se večina od nas ne razlikuje od skupine najstnikov v uvodni zgodbi tega tedna. Svobodo in blaginjo imamo za nekaj samoumevnega, saj so le redki med nami doživeli pomanjkanje tega dvojega.

Starodavni Izrael pa je vedel, kaj pomeni biti brez tega. Dobesedno stoletja so preživeli kot prezirano ljudstvo, ki je živelo v tujih deželah. V tistih letih so bolj poznali suženjstvo kakor svobodo. Kljub vsemu temu pa so bili iz stoletne izkušnje sposobni povzdigniti svoj glas v enem naj-

bolj vzvišenih psalmov hvaležnosti, kar jih je bilo kdaj napisanih. To je Ps 136. Če ga prebereš, boš odkril tri glavne teme hvaležnosti.

- ◆ hvaležnost za čudesa, ki jih je ustvaril Bog
- ◆ hvaležnost za rešitev pred sovražniki
- ◆ hvaležnost za dom in hrano

Te tri skupine zavzemajo veliko prostora, vendar preberi psalm znova. Med vsemi temi tremi razlogi hvaležnosti je tudi besedna zveza, ki se ponovi 26-krat. Zapiši jo na črte.

Kaj misliš, zakaj so to tolikokrat ponovili? Morda psalmist poskuša povedati, da je temelj vse naše hvaležnosti Bogu povzet v tej besedni zvezi. Napiši kratko izjavo o tem, kakšen bi bil po tvojem svet, če Bog ne bi bil usmiljen in ljubeč.

Nedelja

Sedaj, ko poznamo temelj svoje hvaležnosti Bogu, je čas za staro lju-

bezensko pesem. Ali obstaja boljši način za prikaz hvaležnosti, kakor da Gospodu povemo, da ga ljubimo? Ps 116 se prične prav s temi besedami: »Ljubim Gospoda.«

Zakaj ti ljubiš Boga? Oštevilči naslednje izjave po pomembnosti. Boga ljubim, ker:

- vem, da vedno sliši moje molitve
 - ga lahko pokličem vedno, kadar sem v težavah
 - me je ozdravil, kadar sem bil bolan
 - me je ustvaril
 - mi daje materialne dobrine
 - me ljubi
 - mi je obljubil večno življenje
 - drugo
-
-

Ps 116 pove, da nas je Bog poznal in ljubil, ko smo bili še otroci. Življenje pa ne ostane tako preprosto. Kolikor starejši smo, toliko težje postaja. Morda ti ob tem upada pogum. Veliko ljudem se dogaja prav to. Najboljši del te ljubezenske pesmi pa je psalmistovo spoznanje, da je Bog ljubezen.

Ponedeljek

V srednjem veku je bilo v Evropi tvegano javno častiti Boga. Cerkev je odločala o življenju ali smrti ljudi. Boga niso častili iz ljubezni in hvale-

žnosti, marveč iz strahu. Celo v sami cerkvi so primorali ljudi, da so ohranili razdaljo. Pred oltar so postavili pregrado in samo duhovnikom je bilo dovoljeno stopiti za oltar. Potem je nastopila protestantska reformacija in pregrada je bila odstranjena.

Razmisli o svojem javnem bogoslužju. Kako Bogu kažeš hvaležnost?

Oglej si naslednja besedila. Poleg vsakega zapiši, kaj opisuje psalmist kot način javnega izkazovanja hvaležnosti Bogu. Potem s svojimi besedami napiši, kako lahko to počneš ti.

Kaj delati?

1. Ps 95,1 _____

2. Ps 95,6/I _____

3. Ps 95,6/II _____

4. Ps 96,3 _____

5. Ps 96,8 _____

Kako lahko to naredim jaz?

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

Torek

Na žalost je veliko kristjanov, katerim je izražanje hvaležnosti samo podkupnina. Ne čutijo globoke hvaležnosti Bogu in njihovo poveličevanje je ničev poskus, da bi kaj dobili od Boga. V Ps 50,14 psalmist pove, da bi morala biti hvala našemu Bogu daritev, ne pa podkupnina. »Hvalne daritve prinašaj Bogu in Najvišjemu opravljaj svoje obljube.«

Kaj misliš, katere daritve hvaležnosti bi Bogu najbolj ugajale? Oцени vsako od naslednjega od 1 do 10 in enica naj označuje hvaležnost, ki bi si jo Bog najbolj želel.

- ___ Posebna služba z veliko blišča in obredi.
- ___ Jutranje in večerne molitve hvaležnosti.
- ___ Velik prispevek cerkvi.
- ___ Da se ponižaš in prosiš Boga, naj sprejme tvoje srce.
- ___ Povrnitev k daritvenemu sistemu starodavnega Izraela.
- ___ Prikaz hvaležnosti, ki bi pomagal manj blagoslovljenim.
- ___ Zvesto obiskovanje vseh cerkvenih dejavnosti.

Sreda

Kako so ti kaj všeč bahači? Ni zabavno biti ob njih. Četudi se imajo za kaj bahati, lahko postanejo moteči. Preberi Ps 26. Slišati je, kakor da se David zelo baha.

»Čakaj malo!« boste rekli. »Zakaj pa bi se bahal? Spomnim se slabih zgodb, ki sem jih prebral o tem mladeniču. Kaj pa nečisti posli z Batsebo? David že ni bil svetnik.«

Ps 26 v bistvu ni psalm hvaležnosti. Drži, da je bil David prav tako grešen kakor mi. Toda v njegovem življenju se je zgodilo nekaj pomembnega. Spoznal je, da biti svetnik ni odvisno od njega samega. Vedel je, da je v Božjih očeh svetnik tisti gre-

šnik, ki spozna, da je grešen, ter sprejme Kristusa in njegovo oblačilo popolne pravičnosti.

O tem je govoril David v Ps 26. Bogu se je zahvaljeval za čudovit čudež rešitve. Zapazi, da je prosil Boga, naj mu pomaga ohraniti poštenost, da ga Bog ne bi pokončal s »krvoželjnimi možmi«, v katerih »rokah je hudedelstvo«. (Ps 26,9.10) Nič čudnega, da je bil David po volji Bogu.

Sedaj pa še enkrat preberi Ps 26. Pomisli na svoje življenje. Kaj bi napisal, če bi moral na novo napisati ta psalm in ga uporabiti v svojem življenju?

Ps 26,1 – Za sodnika mi bodi, Gospod, ker _____

Ps 26,4 – Ne posedam z _____

Ps 26,5 – Sovražim _____

Ps 26,8 – Gospod, ljubim _____

Ps 26,11 – Jaz pa hodim v _____

Četrtek

Vemo, da so Bogu všeč preproste molitve in hvaležnost ponižnega človeka. Ali to pomeni, da slovesnost nima česa iskati v naši hvaležnosti? Sploh ne. Mnogi psalmi so bili napisani kot pesmi, ki so bile del bogoslužja ali pa kot del zmagoslavnega obreda. Ps 100 je lep primer tega.

Pravzaprav je bil celotem psalm del prečudovitega obreda, ki so ga pripravili v Izraelu, ko so iz oddaljenih dežel prišli poganski romarji obiskat tempelj. Predstavlja si prizor, ko se približujejo tempeljskim vratom. Duhovnik jim pride naproti, da bi jih pozdravil, in jim kliče v tem, kar mi imenujemo liturgija.

Psalm je podoben scenariju. Preberi ga v svojem Svetem pismu.

Duhovnik: »Ukajte Gospodu, vse dežele!« ... (*Prosi jih, naj se s hrbtno obrnejo proti templju in z obrazom proti deželam, od koder so prišli. Simbolično tako kličejo svojim rojakom.*)

Romarji: »Spoznajte, da je Gospod Bog.« (*Sedaj se obrnejo drug proti drugemu in pojejo.*) »On nas je ustvaril, ne pa mi sebe.« (*Duhovnik znova kliče romarjem.*)

Duhovnik: »Vstopite v njegova vrata s hvalno daritvijo, s povečevanjem v njegove veže.« (*Z občudovanjem in hvalo so romarji stopili skozi tempeljska vrata ter stopili na dvorišče ljudstev. Med hojo so enodušno peli.*)

Romarji: »Ker dober je Gospod, vekomaj traja njegova milost in od roda do roda njegova zvestoba.«

Med branjem tega psalma si oglej besede in besedne zveze, ki pravijo, kaj naj bi počeli v izkazovanju hvaležnosti našemu Bogu.

Petek

Hvaležnost je osebno izražanje naše hvaležnosti Bogu za to, kdo je in kaj počne. Psalmi so polni izrazov hvaležnosti. Ta teden smo si jih ogledali le nekoliko – Ps 136; 116; 95; 96; 50; 26; 100. Predelaj psalme in si zapiši štiri, ki so ti najbolj pri srcu kot psalmi hvaležnosti.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

Prihodnji teden preglej te štiri psalme in se vprašaj: Za kaj je hvaležen psalmist? Katere besede je uporabil, da je izrazil svojo hvaležnost? Ali sem tudi sam hvaležen za isto v svojem življenju? Kako jaz kažem svojo hvaležnost?

Psalmist predlaga nekoliko načinov za izražanje naše hvaležnosti: pe-tje, bogoslužje, molitev, pričanje in dajanje. Izmed teh podčrtaj tisto, kar

ti najbolj počneš, in potem obkroži tisto, kar moraš bolj početi.

Sedaj dopolni naslednjo poved: Gospod, želim ti izkazati hvaležnost z

Pomagaj mi, da se ti bom vsak dan tako izročil.

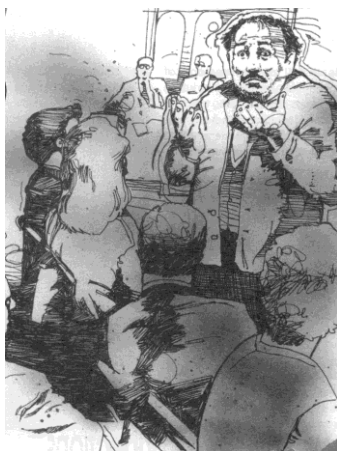

DELUJ

V svoji sobi poišči tri stvari, za katere si hvaležen. Vsak dan v tem tednu preživi nekaj časa v molitvi in se zahvaljuj Bogu za te tri posebne stvari.

12

KRISTJANI Z UMAZANIMI ROKAMI

Uvod Posmeh. Zamera. Preganjanje. Učenci Nove zaveze so vedno zašli v težave. Zakaj bi si potem sploh kdo želel biti učenec? Biti učenec ni predpisano. »Novo zapoved vam dajem, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil, da se tudi vi ljubite med seboj. Po tem spoznajo vsi, da ste moji učenci, če imate ljubezen drug do drugega.« (Jn 13,34.35) To je odziv Kristusovega daru ljubezni in odpuščanja, ki nam ga je dal. Kot učenci vidimo svet skozi Jezusove oči.

Slišal sem zgodbo o vernikih, ki so se zbrali k bogoslužju. Pridiga je bila zanimiva in poučna, glasba je bila dobro izbrana in okusno izvedena. Verniki so sedeli z občutkom ugodja, ki pride po zadovoljivem bogoslužju. Potem pa se je v ozadju cerkve zaslišalo moteče šepetanje. Po prehodu med vrstami se je do oltarja opotekel neki moški. Bil je suh in neobrit, njegova oblačila so bila umazana in več nosov se je zavihalo, ko je šel mimo. Ljudi je prevevala mešanica radovednosti in zadrege, ko so opazovali tega moškega, ki si je utiral pot v ospredje.

»Ne dolžim nikogar, toda kaj pomeni biti kristjan, če ne to, da pomagaš komu, ki je potreben pomoči.«

»Nisem ne pijan in ne nor,« je prišel in se z obrazom obrnil proti vernikom. »Nekaj moram reči. Svojo službo sem izgubil pred desetimi meseci in od tedaj se potikam naokoli in iščem delo.

KLJUČNO BESEDILO

! »Kajti to je Božja ljubezen, da • spolnujemo njegove zapovedi; in njegove zapovedi niso težke. Ker vse, kar je rojeno iz Boga, premaga svet; in to je zmaga, ki je premagala svet: naša vera.« (1 Jn 5,3.4)

Nisem kristjan, vendar sem zjutraj prišel sem, da bi prejel upanje. Dobro je zvenelo to, kar je pridigar povedal o hoji za Jezusom, ampak kaj kristjani mislijo s tem?

Že dneve tavam po tem mestu in poskušam najti kakršno koli delo. Nihče ni z menoj spregovoril prijazne besede ali me kako drugače potolažil. Pa saj nikogar ne dolžim,« je dodal, »toda kaj pomeni biti kristjan, če ne to, da pomagaš komu, ki je potreben pomoči? Kristjan je opazoval mojo soprogo umirati od lakote in potrebe po svežem zraku, pa mu ni bilo mar.

Sedaj sva ostala sama s hčerko in tudi jaz umiram in kaj se bo zgodilo z mojo punčko? Kaj bi naredil Jezus?«

Ta neprijetni dogodek je za vedno spremenil vernike te cerkve. Nekateri so se odločili dogodek pozabiti. Tujčeva iskrenost o njihovem krščanskem vedenju – oziroma pomanjkanju tega – je bila resnična. Nekateri so se odločili vsak dan hoditi za Jezusom in to kazati tudi z dejanji. Vsako dejanje in vsaka odločitev je temeljila na vprašanju: Kaj bi naredil Jezus?

Ljudje so odkrili nov način življenja. Neka vernica je svojo glasbeno nadarjenost posvetila pričanju, tako da je v mestu prirejala brezplačne koncerte in evangeljske seminarje. Predsednik fakultete, vpliven mož, je kandidiral na krajevnih volitvah, ker je želel pomagati ugnati umazane politike. Mestni založnik v svojem časopisu ni hotel natisniti rezultatov dirk, nobenih senzacij ali neresničnega

reklamiranja. Namesto da bi vernike skrbela njihova prihodnost, so mislili samo na to, kako bi v njihovih razmerah deloval Jezus. Ljudje so v svojem mestu pričeli videti Jezusa pri delu.

Ali si se kdaj spraševal, kaj bi naredil Jezus, ko bi bil danes na zemlji? Študentje prvega in drugega letnika adventistične akademije v Idaho so našli nekaj možnosti:

- ♦ Lahko bi opravljal kateri koli poklic: zdravnik, minister, tesar, delavec v tovarni ali komik – lahko bi bil kar koli.
- ♦ Delal bi v cerkveni konferenci ali pa v misijonu v tujini.
- ♦ Bil bi z ljudmi, ki so oboleli za aidsom, s homoseksualci in ljudmi, ki jih družba gleda zviška.
- ♦ Delal bi z brezdomci, ubogimi in prizadetimi. Pomagal bi ljudem, ki želijo hoditi za njim, pa ne vedo, kako naj to počno.
- ♦ Očitni odgovor je, da bi Jezus delal z ubogimi in stiskanimi. Časi se sploh niso spremenili in tudi njegova človeška narava se ni; ljudje še vedno vpijejo po pomoči.

RAZMISLI

? Ali bi človek, ki bi ves dan spremljal moja dejanja, rekel, da sem Jezusov učenec? Kako bi ravnal s svojimi sošolci, učitelji, starši in tujci, če bi en dan vsa moja dejanja temeljila na Jezusovem zgledu?

Biti Jezusov učenec pomeni ravnati se po njegovem zgledu in po tem, kako je ravnal z ljudmi. Jezus je hotel, da bi svet videl Božjo ljubezen pri delu. Včasih biti učenec pomeni pojasniti, kaj verujemo in zakaj, včasih pa preprosto to pomeni, da si zavihamo rokave in pomagamo ljudem okoli sebe. Biti učenec pomeni pomagati ljudem, ker nam je mar – ker je Jezusu mar.

ODKRIJ

Sobota

Ali lahko svet v meni gleda Jezusa? Biti učenec pomeni prav to – da tej zemlji kažemo Jezusa. Priznaj si. Smo edino Sveto pismo, ki ga bodo nekateri kdaj brali, smo edini bežni pogled na Jezusa, ki ga bodo nekateri sploh kdaj videli.

Biti kristjan je enako biti učenec. Preden se je uveljavila beseda kristjan, so vsakogar, ki je veroval in sprejel Kristusa, samodejno imenovali učenec. Preberi Dej 11,26. Ta teden si bomo ogledali, kaj pomeni biti učenec povsod, kjer smo: doma, v šoli, v cerkvi, v naši skupnosti in v svetu.

V Jn 13,34.35 je Jezus podal precej odkrit opis, kakšen naj bi bil učenec: »Kakor sem jaz vas ljubil, da se

tudi vi ljubite med seboj. V tem spoznajo vsi, da ste moji učenci, če imate ljubezen drug do drugega.«

Govoriti o tem, da ljubimo ljudi, je lepo, kako pa naj to dobro zamisel uresničimo? Spodaj je nekaj praktičnih nasvetov, ki so jih podali študentje adventistične akademije v Idahu. Označi vsaj dve, ki jih ta teden lahko uresničiš.

- Govori s kom, ki je samotar, in se poskusi z njim prijateljski.
- Ubogim podari hrano (možnosti: prinesi hrano v cerkveno Adro, odnesi hrano v kuhinjo za brezdomce ali pa pričniti zbirati na tvoji šoli.)
- Nasmehni se komu, ki ga ne poznaš.
- Povej ljudem, koliko jih ljubi Bog.
- Opravi kakšno prostovoljno in brezplačno delo – varovanje otrok staršem, ki si ne morejo privoščiti, da bi ti plačali.
- Nadziraj svojo jezo in zavist.

Nedelja

Biti učenec v tujem misijonu je eno. Biti Božji predstavnik doma pa je nekaj povsem drugega. Nekako je lažje čutiti usmiljenje do berača v Indiji kakor do razvajenega mlajšega brata ali odraslega, ki te je prizadel in razočaral.

Tukaj pa nastopi tvoja živa vera. Molitev za družinske člane, prijaznost in sočutnost do mlajših sorodnikov, spodbudno in svetlo gledano stališče ter nadzorovanje jeze so resnične življenjske priložnosti, v katerih se lahko izkažeš kot Kristusov učenec.

Naj bo to pošteno ali pa ne, vendar bodo ljudje po tebi sodili Boga in njegov značaj. To še posebej drži za ljudi, s katerimi živiš vsak dan. Na srečo nam apostol Pavel daje nekaj izredno praktičnih nasvetov o tem, kako smo lahko učenci, in sicer v Ef 4,24-32. S svojimi besedami zapiši, kako lahko predstavljaš Kristusa svoji družini in zakaj je to tako pomembno.

Nadeti si moraš _____	(Ef 4,24)
Nič več _____, marveč vedno _____	(Ef 4,25)
Ne _____	(Ef 4,26)
Ne _____, temveč _____	(Ef 4,28)
Ne govori _____, temveč _____	(Ef 4,29)
Reši se _____	(Ef 4,31)
Bodite pa med seboj _____ drug drugemu,	
kakor je Bog _____	(Ef 4,32)

Ponedeljek

Cindi in Karyn sta se pred sobotno šolo srečali v toaletnih prostorih. Cindi je popravila svoje kodre in vprašala: »Kako kaj?«

»V redu, vsaj zdi se mi,« je odgovorila Karyn in skomignila z rameni. »Nekoliko mi je dolgčas, ker ne morem obiskovati nekaterih šolskih dejavnosti.«

»Najbrž si želiš, da bi bila z menoj na akademiji; tam se toliko dogaja in letos imamo tudi nekaj resnično čednih fantov.« Cindi je ob tej misli zavzdihnila. »Ali je težko biti kristjan in obiskovati javno šolo? Ali ti sošolci nagajajo?«

Karyn je še enkrat skomignila in odgovorila: »Ne, nimam veliko težav. Hočem reči, ali misliš, da sem tako nora, da vsakomur povem, da sem adventistka?«

Karyn je v smehu odprla vrata in dekleti sta se odpravili proti sobotnošolskemu razredu.

Če je doma težko biti učenec, potem se zdi omenjanje povezave s krščanstvom v šoli prava norost. Zakaj pa bi navsezadnje silil v težave?

Resnica je, da se navadno bojimo posledic, do katerih pride, ko ljudje izvedo, da smo kristjani, povrhu pa še adventisti sedmega dne. Če se v družbi sošolcev, ki ne poznajo Kristusa, obnašaš kakor kameleon, ki menjava svoje verske barve, potem si zastavi naslednja vprašanja:

1. Ali se bojim, da bi me sošolci imeli za čudaka, če bi odkrili, da sem adventist sedmega dne?

2. Ali se bojim omenjati vero, ker nisem prepričan o tem, kaj resnično verujem? (Bodite pogumni, kajti Kristus nam obljublja, da nam bo poslal Svetega Duha s pravimi besedami, če bomo le prosili zanj. Glej Mt 10,20)

3. Ali se smejim in sodelujem, kadar kdo pove opolzko šalo ali se norčuje iz koga drugega?

Zapiši vse predsodke, ki jih imaš o tem, da bi bil Jezusov učenec v svoji šoli. Potem za vsakega od teh moli in prosi Boga, naj ti pomaga vedeti, kaj je treba narediti.

Napiši, kako si lahko Jezusov učenec brez očitnega pričanja.

a. lahko molim za sošolce

b. _____

c. _____

Torek

Morda se ti kot kristjanu zdi, da se lahko sprostiš edino v cerkvi. Tam ti na nikogar ni treba narediti vtisa, ali ne? Presenečenje! Biti učenec ne pomeni na koga narediti vtis s svojimi dobrimi deli. Biti učenec se ne tiče tega, kar počnemo, marveč tega, kar je Jezus naredil za nas. Kot učenci predajamo veselo sporočilo o Božji ljubezni in odpuščanju vsem, ki ga morajo izvedeti. (Kakor pravi besedilo pesmi: »Kdor ve, gre k nevednemu.«) In morda včasih ljudje, ki morajo izvedeti, sedijo poleg tebe v cerkvi.

Vsi kdaj zaidemo v rutino. Sobotno šolo in cerkev obiskujemo iz navade ali pa zato, ker smo v to prisiljeni. Ali pričakujemo, da bo vedno nekdo drug načrtoval sporede in nas zabaval? Cerkev bo oživela, ko bomo tudi sami sodelovali.

1. S svojo mladinsko skupino načrtujte cerkveni spored in se s pridigarjem dogovorite, da ga izpeljete pri sobotnem bogoslužju. Ali pa se pogovorite z voditelji otroških razredov, da jim boste eno soboto pomagali.
2. Dobite se s skupino prijateljev in v nedeljo dopoldne organizirajte čiščenje cerkve. Poleg tega lahko priredite tudi piknik in igre. (Seveda ne pozabite pospraviti za seboj.)
3. Ko boš naslednjo soboto sedel v cerkvi, si izberi koga in zanj moli, ne da bi to kdo vedel. Pogosto v naslednjem tednu moli zanj in prosi Boga, naj ga varuje. Lahko se mu celo odločiš poslati kartico. Podpiši se kot »ta, ki moli zate«.

Sreda

Tabita (znana tudi kot Srna) je bila učenka, ki je živela v Jopi. Vedno je delala dobra dela in pomagala ubogim. Vedela je, da ženskam ni dovoljeno pridigati v templju ali delati kot evangelistke, zato se je odločila biti

učenka tam, kjer je bila. Marljivo je delala in organizirala druge v svoji skupnosti, da so pomagali vdovam. Tako zelo so jo vzljubili, da je veliko ljudi žalovalo za njo, ko je po bolezni umrla.

Pravzaprav je njena smrt povzročila takšno izgubo, da so njeni prijatelji stekli k Petru, ko so izvedeli, da je v sosednjem mestu, in ga rotili, naj takoj pride. Ko je prispel, je bilo zbranih veliko vdov, katerim je Srna pomagala. Petru so pokazale obleke in odeje, ki jih je Srna naredila zanje.

Njeno delo je bilo tako dragoceno, da je Bog po Petru obudil Srno od mrtvih, da je lahko dalje delala dobro. (Še sam preberi dogodek v Dej 9,36-42) Ker je bila v tistem kraju zelo znana, je to povzročilo precej nemira. Tako za Kristusa pri delu ni pričalo samo njeno delo za skupnost, marveč tudi njena smrt in vstajenje, ki sta bila velika novica, zaradi česar ga je sprejelo veliko ljudi – vse to zato, ker je bila pripravljena biti učenka na svoj način v svojem kraju.

Med učnimi urami, domačimi nalogami, vajami zbora, športom in morda še honorarno zaposlitvijo se najde komaj kaj časa za kakšno nenavadno delo. (Nekaj jih je resnično nenavadnih, mar ne?) Kdo pa ima čas za javna dela? Sprosti se. Bog od nas ne pričakuje, da bomo opravili vse. Želi samo, da smo pripravljeni biti njegovi predstavniki tam, kjer smo, kakor je bila Srna. S svojimi nadarjenostmi, zanimanji ali sposobnostmi imaš kot Kristusov učenec svoj prostor v skupnosti.

1. Javi se, da boš lepil znamke ali pisal naslove na kuverte za dobre namene.
2. Naredi plakate, ki spodbujajo k dobrim odločitvam in odsvetujejo mamila. Nalepi jih po mestu.
3. V domu upokojencev posvoji koga od starejših; lahko postaneta celo dopisovalca.
4. Drzni si! Sestavi spored za poulično evangelizacijo, ki naj vsebuje glasbo in/ali pantomimo ali igrani prizor.

Četrtek

Scott Green ljubi smučanje na vođi. Ljubi ga tako zelo, da je z dolgotrajnim urjenjem in sodelovanjem na krajevnih tekmovanjih prišel do okrajnega turnirja, ko še ni bil star šestnajst let. To tekmovanje je bilo pomembno; če zmaga, lahko pride na državno tekmovanje v ZDA.

Ko je Scott prispel na okrajni turnir, je izvedel, da bo tekmovanje v njegovi panogi v soboto. Moral se je odločiti. Po dolgem premisleku in molitvah je uradnikom pojasnil svoje verovanje in dejstvo, da ne more tekmovati v soboto. Uradniki so mu dejali, naj se v soboto vsaj pojavi, se postavi na smučī in potem spusti vrv, pa lahko gre. Ne bo mu treba opraviti celotnega postopka. Česa takšnega na tekmovanju še ni bilo.

Scott se je dobro spominjal vseh tednov urjenja, toda vsi doma so vedeli, da on ob sobotah ne smuča. Če bo sodeloval sedaj, bodo menili, da

se je njegovo verovanje spremenilo. Tako bo oznanjal dve različni sporočili. Po drugi strani pa so mu uradniki rekli, da mu ni treba dejansko smučati.

Tisto soboto je ostal v svojem hotelu. Ko so se drugi vrnili s turnirja, so dejali, da je deževalo in da so tekmovanje prestavili na drug dan. Scott je v tej panogi zasedel drugo mesto in se uvrstil na državno tekmovanje.

V začetku je Scottovo učenje vplivalo samo na prijatelje doma. Ko pa je dalje hodil za Jezusom, je njegovo učenje postalo priča po velikih mestih in potem tudi po vsej državi.

Morda se nam zdi, da to, kar počnemo danes v šoli ali s svojimi prijatelji, ni pomembno v svetovnem obsegu, vendar je vsak od nas priča svetu.

Ko boš naslednjič na vrsti, da pomagaš kuhati, poskusi tole preprosto ponazoritev. Hrane ne soli. Oglej si odzive, ko bodo ljudje poskusili nesoljeno hrano. Ko bodo stegovali roke po soli, razmisli o tem: recept je najbrž zahteval samo polovico čajne žlice soli. Če lahko tako majhna količina soli povzroči tolikšno razliko, potem morda tudi drobna vsakdanja dejanja povzročijo veliko razliko. Preberi Mt 5,13.

Petek

Predstavlja si tole: Kot kristjani smo edini predstavniki, po katerih Kristus kaže, kakšen je. Ko si nas lju-

dje ogledujejo (in to počno), iščejo odsev Kristusa. Biti učenec pomeni drugim kazati, kakšen je v resnici Bog. V tem smislu je bil tudi sam Kristus učenec. Ljudem si je želel pokazati pravo podobo o Bogu, ki ljubi in rad odpušča. Biti učenec je naraven odziv na darove, ki nam jih je dal Bog. V našem vsakodnevnem pogovoru z drugimi lahko oznanjamo veselo sporočilo.

Poveži naslednja besedila z darovi, ki nam jih je dal Bog in jih lahko v zameno podelimo z drugimi:

Rim 5,8	svoboda pred grehom
Rim 8,1	nebesa
2 Pt 3,13	večno življenje
1 Jn 5,13	njegovo življenje

Ko postaneš učenec, se spremeni tvoj pogled na družino, sošolce, učitelje in svet okoli tebe. Spremeni se tudi tvoje življenje! Še pomembnejše pa je, da se spremeni življenje ljudi okoli tebe.

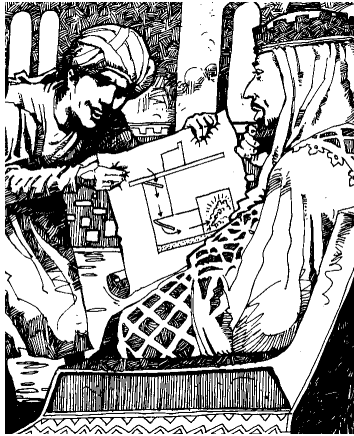
DELUJ

Pridruži se skupini iz druge cerkve ali šole v skupnem načrtu, kakršen je recimo čiščenje mestnega parka ali branje revnim otrokom. Ali pa se preprosto ponudi, da v krajevni kuhinji za uboge pomiješ posodo.

13

ROKE PROČ

Uvod Dekleta so se odpravila v banko in se med potjo veselo pogovarjala. V banki je Elizabeth na svojo hranilno knjižico položila 90 funtov. Bančna uradnica je opravila prenos in dala Elizabeth njeno knjižico. Dekleta so odšla. Pred banko je Elizabeth pokukala v knjižico in napeto zrla vanjo, potem pa rekla prijateljicam. »Počakajte tukaj.« Odpravila se je nazaj k bančni uradnici. »Gospa,« je rekla s pritajenim glasom, »dala sem vam 90 funtov, vi pa ste mi jih vpisali 900.«

Živel je kralj, ki je od vsega najraje zbiral zaklade. Nabral si je že ogromno zakladov in jih hranil v zaklenjenih sobanah svoje palače. Da bi si lahko privoščil svojo razvado, je zelo obdavčil svoje podložnike. Obstajali so davki za kruh, vodo, priseljence, živino, prosti čas in ceste. Vse je bilo obdavčeno.

Ljudje so bili vedno revnejši. Niso si mogli kupovati hrane, oblek ali zdravil. Postali so podhranjeni in bolni.

Nekega dne je kralj postal radoveden in se je odločil spoznati odločnega obiskovalca.

Njihovi predstavniki so rotili kralja: »Prosimo, vaše veličanstvo, ne moremo plačevati davkov. Nimamo ne denarja in ne hrane.« Kralj pa ni hotel prisluhniti.

Nekega dne je kralj zasačil svojega najbolj zaupanja vrednega služabnika, ko je kugal skozi ključavnico kraljeve sobane z zakladi. Takoj je ukazal štirim stražarjem stražiti vhod. Pri tem se je ustrašil, da se bodo stražarji

hoteli polastiti tega zaklada, zato je postavil še več stražarjev, da so stražili četverico, in še več, da so stražili te, ki so stražili četverico. To se je nadaljevalo, dokler ni bilo dvorišče polno vojakov, ki so stražili drug drugega. Ta varnostni ukrep pa kralju ni dal miru. Zelo je zbolel, postal je besen in z njim ni bilo več mogoče živeti.

Ves ta čas je vsak dan v palačo hodil neki mladenič, ki je hotel obiskati kralja. Kralj pa ga je vztrajno zavračal. Nekega dne pa je kralj postal radoveden in se je odločil spoznati odločnega obiskovalca. Mladenič je dejal: »Ime mi je Carib, vaše veličanstvo. Sem tesar, inženir, kopljem rove in tudi iznajditelj sem. Slišal sem, da vaš zaklad ni varen in sem prišel ponuditi pomoč.«

Kralj je dvomil o Caribovi usposobljenosti, toda sčasoma je privolil, da je treba vhod v zakladnico spremeniti. Caribovi pogoji, da je sprejel delo, so bili: veliko orodja, vrv, les in kamen in ker je bil njegov izum skrivnost, je želel delati sam. Delo bo trajalo šest mesecev. Kralj se je strinjal.

Natanko čez šest mesecev je kralj prišel pogledat delo. Carib je pokazal zelo spretno skrita loputna vrata v marmornatih tleh. Ta vhod je sedaj vodil v zakladnico namesto prejšnjega. Kralj je bil navdušen, ko je videl, da se zaboj z zakladi spušča po jašku in potem zdrsne v prostor, ki očem ni bil viden. Da bi bil kralj prepričan o zadovoljivem varnostnem ukrepu, je navzdol poslal dva

KLJUČNO BESEDILO

! »Svoje poti mi kaži, Gospod, svoje steze me uči. Vodi me, da hodim po tvoji resnici, in uči me, ker ti si Bog mojega rešenja, tebe čakam ves dan.« (Ps 25,4. 5)

zapornika in jima naročil, naj pobegneta, če se da. Nikoli več ju niso videli. Kralj je bil srečen. Čez nekaj dni se je pozdravil in njegova jeza je minila, vendar je še vedno obdavčeval ljudstvo.

Carib je za svoj izum prejel čeden kupček denarja. Nihče ni vedel, koliko je prejel, vendar je morala biti vsota velika, saj je kmalu postal vidno bogat. Zgradil si je razkošno vilo zelo blizu palače in živel je kakor princ.

Za razliko od kralja je bil zelo radodaren. Vsak mesec je s svojimi služabniki ljudstvu delil svoje imetje. Kmalu so bili vsi v kraljestvu dobro oblečeni, dobro nahranjeni, imeli so primerna bivališča in bili so zelo srečni. Tudi kralj je bil srečnejši, saj je ljudstvo sedaj zmoglo plačevati vedno večje davke, zaradi česar je on imel vedno večji zaklad. Denar je kar naprej pošiljal skozi poklopna vrata, pod katerimi je bil skrivni predor, ki je vodil v klet Caribove razkošne vile.

RAZMISLI

? Ali je Carib pokazal krščanski značaj? Pojasni svoj odgovor.

ODKRIJ

Sobota

Ali v svojem življenju razodevaš krščanski značaj? Krščanski značaj je Božji značaj, ki ga je razodeval Jezus in ga razodevajo vsi kristjani, ko javno in zasebno delajo dobra dela. Biti dober pomeni biti podoben Kristusu.

Ni ti treba biti kristjan, da bi razodeval krščanski značaj. Toda ko si kristjan, boš doslednejši v krščanskih stvareh, ki jih govoriš in delaš. Ljudje, ki pridejo v stik s teboj, bodo v tebi prepoznali podobnost Kristusu in to jim bo v korist. Ne bo dvoma, da odsevaš Kristusa. Učenci so to počeli in bili pogumni, kakor nihče drug. Zato so opazovalci o njih lahko rekli: »In ju spoznajo, da sta hodila z Jezusom.« (Dej 4,13)

Značaj se pozitivno izboljša, ko ima oseba tesen in veren odnos s Kristusom in Svetim pismom. Med drugimi pa lahko slaba družba slabo vpliva na ta odnos. Preberi naslednja besedila in poišči tri nekrščanske značilnosti, potem pa na črte zapiši ustrezne krščanske.

»Kristjan mora svoje grobe značajske poteze spremeniti po Kristusovi milosti in gojiti to, kar je nežno in miroljubno. Kristusov evangelij utрпи veliko škodo, kadar kristjani dovolijo, da njihove nesvete značajske lastnosti napačno predstavljajo nežnega in spodobne-

ga duha evangelija Jezusa Kristusa. Včasih starejši preveč pričakujejo od neizkušenih mlajših, mladi pa pričakujejo preveč od starejših. Vzemimo si vsi za zgled Jezusa, ki ni nikoli spregovoril prenačljive ali nespoštljive besede ali naredil kaj slabega. Prav tako imajo starejši dolžnost, da se v jeseni življenja postarajo ljubko in zrelo, kakor je dolžnost mladih, da predstavljajo milosti Kristusovega značaja. Vedenje je izraz značaja in božanska milost lahko naredi kar koli, da posveti značaj. Zato bodite istega duha kakor Jezus Kristus.« /*Signs of the Times*, 14. maj 1894/

Nekrščanski značaj

1. _____
2. _____
3. _____

Krščanski značaj

1. _____
2. _____
3. _____

Nedelja

Ali znaš razlikovati dobro od slabega? Preberi Prg 20,11. Tesen odnos s Kristusom nam izostri sposobnost

razlikovanja med krščanskim in nekrščanskim značajem. Deset zapovedi je skupek smernic, ki nam pomagajo razlikovati med dobrim in slabim značajem. Preberi jih v svojem Svetem pismu (2 Mz 20,2-17) in potem za vsako zapoved odgovori na naslednja štiri vprašanja:

1. Kdo ima korist od tega, če ne upoštevam te zapovedi?
2. Kdo ima korist, če to zapoved upoštevam?
3. Ali moram imeti to zapoved nenehno v mislih, da bi jo lahko izpolnil?
4. Kaj je laže: ne upoštevati ali upoštevati to zapoved?

Ponedeljek

Ali je tako težko razodevati krščanski značaj? Elizabeth iz naše uvodne zgodbe ni bilo težko vrniti 810 funtov, ko je ugotovila, da so ji bili pomotoma pripisani.

Elizabeth se je že zgodaj naučila biti zvesta sama sebi, ne glede na to, kaj pravijo drugi. Ta poštenost je krščanska; sreča je krščanska in deliti je krščansko. Elizabeth se je s starši dogovorila, da ji bosta na koncu vsakega meseca podvojila vsoto, ki jo bo zaslužila z delom na njihovi kmetiji. Ona pa bo seveda plačala desetino, nekaj denarja podelila s svojimi prijatelji in varčevala za počitnice.

Tudi brez delovne etike, ki so jo starši spodbujali pri Elizabeth, imamo v Svetem pismu besedilo, ki je

bilo temelj dobrih značajskih lastnosti, ki so bile vidne v njenem življenju. Preberi ga v Ps 25,5-12.

»Kdor zaničuje svojega bližnjega, greši, kdor pa milost deli ubogim, o blagor mu!« (Prg 14,21)

Torek

Zadeve niso vedno takšne, kakršne se zde. Biti nepodoben Jezusu je greh. »Greh je protizakonje«, (1 Jn 3,4) protizakonje pa vodi v nesrečo. Preberi zgodbo na začetku tega proučevanja in odgovori na naslednja vprašanja:

Pređen je Carib naredil loputna vrata v marmornih tleh, je bil kralj nesrečen. Prepoznavaj dve nekrščanski značilnosti, ki sta povzročili kraljevo nesrečo.

Ko je Carib naredil loputna vrata, je bil kralj srečnejši. Ali je bila ta sreča prava? Podaj razlog za svoj odgovor.

Ali je Carib pokazal krščanski značaj v svojem ravnanju s kraljem? Pojasni svoj odgovor.

Sreda

Preberi 1 Tes 5,21.22.

Zazvonil je telefon. »Dr. Waite, moram priti k vam.« Bila je Drena, ena od mojih skandinavskih študentk. Naslednji dan je bila v moji pisarni ob dogovorjenem času. »Ne vem, kako naj to povem. Še nikoli tega nisem nikomur rekla.« Čakal sem, prisluhnil in spodbudil. Drena je bila očitno žrtev resnega duševnega stresa.

V naslednjih dveh urah je Drena izjecljala, kaj jo muči. Odrasla je v domu, v katerem je bil eden od staršev kristjan, drugi pa je bil velikokrat pijan ali pod vplivom mamil. Ona je bila preveč vneta kristjanka. Menila je, da je popolna, ves svet pa živi v zmoti.

Drena je v osemnajstem letu že živela v Amsterdamu in Parizu. Končno se je znašla v Ženevi kot protizakonita priseljenka, ki je delala v baru, kamor so pogosto zahajali bogati mladi ljudje iz Kanade in Amerike. Drena je imela zdravo zavest in ni hotela razpravljati o mamilih. Ko pa je neki večer s svojim fantom plesala v disku, je sprejela tabletko, ki naj bi ji pomagala, da se bolj sprosti.

»Pričela sem plavati po dvorani,« se spominja. »Doživljala sem zadeve, ki se jih navadno bojim. Slišala sem sebe, kako jočem: 'Premlada sem za

smrt. Pelji me v bolnišnico.' Štiri ure sem se tresla v avtomobilu, ki je bil parkiran na parkirišču pred bolnišnico. Niso me mogli peljati noter, ker sem bila protizakonita priseljenka. Takrat sem vedela, da je čas, da se odpravim domov.«

Poslušal sem, Drena pa je jokala. Čez čas sva skupaj molila. Sedaj je uravnovešena kristjanka.

Prepoznaj troje zadev, ki so povzročile Dreni v Ženevi smrtno nevarno izkušnjo.

1. _____

2. _____

3. _____

Zakaj misliš, da je Drena sorazmerno lahko obnovila svoj odnos z Jezusom?

Četrtek

Preberi Gal 5,22.23. Na črte napiši sadove Duha:

Kateri sadovi Duha pa cvetijo za te?

Kateri od teh so še v popku?

Kaj lahko narediš, da bi spodbudil sadove, ki se še niso razcveteli?

V sadovih Duha imaš popoln opis krščanskih značajskih lastnosti. Noben drug obrazec ne bi mogel biti primernejši. Zato bi moral biti kristjan v vseh danih razmerah najsrečnejši človek na zemlji.

Petek

Drena ni bila pomirjena sama s seboj in tudi srečna ni bila. Kralj je bil neprijazen in ni izkazoval ljubezni. Elizabeth je bila prijazna, dobra in poštena. Vsi doživljamo vzpone in padce, ampak »naš Zveličar, ki razume naše srčne boje in pozna slabosti

naše narave, omili naše pomanjkljivosti, odpušča naše napake in nam daje milost, ki si jo iskreno želimo. Radost, mir, potrpežljivost, krotkost, vera in dobrotljivost so prvine krščanskega značaja. ...

V domu, kjer vladajo te čednosti, so sinovi kakor 'rastline, dobro zrejene v svoji nežni dobi', in hčere 'kakor vogelni stebri, obdelani po zidavi svetišča'. (Ps 144,12) Ti nebeški dosežki niso odvisni od okoliščin niti od volje nepopolne človeške presoje. Nič ne more dati popolnejšega zadovoljstva in zadovoljitve kakor krščanski značaj; ničesar boljšega si ne bi mogli želeti.« /*Signs of the Times*, 9. september 1886/

DELUJ

Sestavi svoj seznam sadov Duha in to upodobi tako, da zadevo narišeš, izrezbariš, narediš plakat itn. Nekaj naslednjih tednov naj bo ta umetnina v tvoji sobi, da te bo spominjala na cilj, da z Božjo pomočjo izboljšaš svoj krščanski značaj.